

DELTA

LA VEU DEL POBLE

Una
nova etapa,
una nova
veu!

Dipòsit Legal: T. 953/1981

Directora:

Mònica Colàs Pelàez

Cap de redacció:

Paula Llambrich Segura

Consell de redacció:

Mònica Colàs Pelàez

M. Pràxedes Villalobos Jarque

Paula Llambrich Segura

Col·laboradors/es:

Jordi Blanch Pastor

Julián Villalobos Jarque

Júlio Franch Bertomeu

Ruth Ramal

Escola Bressol Pública Ferrer i Guàrdia

Escola Setze de Febrer Els Muntells

Escola Sant Jaume

Institut Deltebre

Tere Esquinas

Rebeca Llorach

Joan Salvador Llambrich Gonell

Comunitat de Regants

Unió Musical L'Artística

Berta Tomàs Gómez

Xavier Llambrich

Foto portada:

Joan Salvador Llambrich Gonell

Impressió:

Serra Indústria Gràfica SL

>> CRITERIS D'ADMISSIÓ D'ARTICLES <<

Les persones interessades en presentar articles a la revista hauran d'enviar un correu a la revista laveudelpoblestj@gmail.com amb les dades personals que inclouran el DNI.

La línia editorial de la revista respecta la llibertat d'expressió de tots els seus col·laboradors/es sempre que no puguin ferir la sensibilitat dels lectors o faltar al respecte.

Tot article rebut es revisarà i es rectificarà segons els aspectes normatius i formals adients a l'edició.

>> SUMARI <<

EDITORIAL

ALCALDIA

REGIDORIES

Regidoria de Sostenibilitat, Pesca, Caça,
Acció Rural i Activitats Tradicionals.....
Regidoria d'Igualtat i Atenció a les Persones.....
Regidoria Cultura.....
Regidoria d'Esports.....
Regidoria de Festes.....

ENTREVISTA

Ruth Ramal, secretària de l'Ajuntament de
Sant Jaume d'Enveja.....

EDUCACIÓ

Escola Bressol Pública Ferrer i Guàrdia.....
Escola Sant Jaume.....
Escola Setze de Febrer.....
Institut Deltebre

ENTITATS

Unió Musical L'Artística.....
Comunitat de Regants.....

COL·LABORACIONS

Jordi Blanch. Factors de risc cardiovascular.....
Tere Esquinas. Com cuidar la pell
després de l'estiu

HISTÒRIA. Una mirada al passat

Oficis d'abans, persones d'un temps.
L'ofici de lleter.....
Històries de Sant Jaume per Julio Franch

BIBLIOTECA

Celebrem Sant Jordi a la Biblioteca.....
Monstre Menjalletres.....
Festes Majors a la Biblioteca.....
Trobades del Club de Lectura d'Adults:
Melodia d'una absència de Joan Roca.....
Paraules que tu entendràs de Xavi Bosch.....
Recomanacions lectores

SECCIÓ JOVE

Hugo Garví:
"Tot va començar a la UE Sant Jaume"

LA TEVA VEU

Rebeca Llorach: "Si hi ha sang, es fan baldanes".....
Jesús y la samaritana de Julián Villalobos.....
El nostre pitjor enemic.....

RACÓ LITERARI

L'Himne a la Dolorosa de Sant Jaume

ACTIVITATS SETEMBRE-OCTUBRE

EDITORIAL

Ens presentem a finals d'estiu. Un estiu marcat per decisions difícils. La majoria de pobles han fet festes majors i altres han decidit no dur-les endavant. Cada persona, cada grup, les entitats, els ajuntaments ... ha estat una presa de decisions molt complexa. Qualsevol acte que es programa tant sigui per una entitat com per un ajuntament, per una empresa ... té una dificultat afegida que és organitzar-lo seguint la normativa vigent. Si ja dona feina de per sí organitzar qualsevol acte, imagineu-vos perquè sigui segur i amb tota la responsabilitat que comporta.

Per una banda, es valora de les festes majors la promoció econòmica del municipi, donar experiències enriquidores a la població, la necessitat emocional de gaudir de moments únics i irrepetibles amb família o amics. Per altra banda, i pesant moltíssim a la balança, tenim la salut de les persones que estimem, de les persones del nostre voltant, dels nostres veïns i veïnes. Una salut que no ens la volem jugar.

Cada poble ha viscut una realitat ben diferent, amb una incidència diferent de contagi.

Al nostre municipi, després d'hores de reflexió, es va decidir tirar endavant les festes majors. Uns actes que volíem per damunt de tot que fossin segurs, que no tinguéssim riscos i, en la mesura del possible, no fer aglomeracions. Es van portar a terme actuacions a la nit, la presentació de les pubilles, els bous, concurs de paelles, de carrers, activitats al riu, l'exposició... La veritat que no les festes de sempre, les que volem, però sí les més segures que vam poder programar.

Unes festes on hem de lloar el comportament cívic i responsable dels nostres veïns i veïnes. Era un goig veure que la normativa es complia, veure que la gent col·laborava amb paciència a les files amb les mesures de prevenció. Gràcies per fer-ho possible.

Continuarem programant actes perquè puguem gaudir a poc a poc de tot allò que ens agrada i ens fa sentir vius, dels esports, la cultura, les tradicions i esperem que com hem fet fins ara, poder-les gaudir molt temps tots junts.

Mònica Colàs

DES DE L'ALCALDIA HABITATGES D'ÚS TURÍSTIC O SEGONES RESIDÈNCIES

La bombolla immobiliària que va petar els anys 2007-2008 i que ens va portar a la crisi econòmica posterior, a Sant Jaume d'Enveja va arribar tard, a les seves acaballes, però encara ens va deixar uns 700 habitatges construïts o a mig construir. Va costar molt que els bancs assumissin la pèrdua econòmica d'aquella gran quantitat d'hipoteques a promotors i immobiliàries, que els convertia en propietaris d'un enorme parc d'habitatges arreu del país. Una vegada aquella pèrdua (fins a cert punt, perquè entre tots vam evitar la caiguda de les entitats financeres) es va reconèixer i, tots aquests pisos van passar a ser propietat de grans immobiliàries gestores d'aquests fons d'habitatges provinents de la reestructuració del sector bancari, i es van començar a vendre pel preu real que tenien i no per la taxació que havien fet els bancs, tot començava a canviar. Aquests habitatges buits s'han anat venent, inclús s'han acabat de construir molts d'aquells que es van quedar per acabar.

Amb el pas d'aquests anys, entre tots, hem anat millorant el nostre poble. S'han creat noves infraestructures, s'han millorat serveis i se n'han creat de nous, s'ha anat portant a terme un manteniment més acurat de tots els espais públics, s'ha millorat la imatge del poble, s'ha valorat el nostre entorn natural, s'ha apostat més pel turisme, s'ha fet promoció, s'ha millorat la informació turística, s'han adequat alguns punts i activitats d'interès i se n'han creat d'altres. S'ha invertit en l'àmbit públic i en l'àmbit privat.

Tots/es comencem a tenir clar que els sectors de turisme i serveis esdevindran un pilar econòmic important en l'àmbit local i territorial. Més de 70 llicències d'activitat per a habitatges d'ús turístic, porta concedides l'Ajuntament de Sant Jaume d'Enveja en els darrers anys.

Aquests habitatges que finalment s'han acabat al municipi i s'han venut, alguns s'han comprat per invertir, convertint-se en habitatges de segona residència, altres en habitatges d'ús turístic i, altres en residència habitual de ciutadans/es que han vingut de fora. Hem consolidat un increment del padró d'habitants d'unes 150 persones. També cal tenir present que aquelles parelles que els dos, o un dels dos, eren del poble i abans totes es construïen una casa per convertir-la en la seva llar, ara, moltes d'elles opten per comprar-se un pis dels que hi ha a la venda.

Suposo que tots hem vist la gran quantitat de persones que no coneixem, que estan vivint aquest estiu al nostre

poble. Si d'aquells, aproximadament 700 habitatges, 450 s'han venut per ser utilitzats com a segona residència o com a habitatges d'ús turístic i els multipliquem per una mitjana de tres persones per habitatge, estem parlant de què, Sant Jaume d'Enveja pot tenir, tranquil·lament, més de 1.200 habitants més a l'estiu que la resta de l'any. La incidència que poden tenir aquests habitants temporals en l'economia del poble és important.

Per tant, a tots els nivells, hem de començar a fer plantejaments que no havíem fet fins ara, a pensar en aquests habitants ocasionals. De fet, poc o molt, alguns ja fa temps que hi pensem. Perquè això ja fa temps que es nota en comerços i, petites i mitjanes empreses de serveis locals, també en les activitats (esportives, socials, culturals) que porta a terme l'Ajuntament. Caldrà analitzar bé com involucrem a aquests habitants temporals en la dinàmica local, en fer-los participants dels nostres objectius com a poble, de les prioritats i necessitats de tots plegats. Tenint sempre molt present que molts d'ells estan de vacances, en aquest període tenen unes necessitats diferents de les que estem aquí tot l'any, i que aquestes necessitats tenen un cost.

Serà important que interioritzem la necessitat de què tots aquests habitants ocasionals es sentin a gust i ben tractats, estiguin bé, com a part important de la nostra societat local i pel que aporten a la nostra economia. Ells també s'hauran d'acostumar a col·laborar en lo nostre poble, a participar en les nostres activitats culturals, esportives, tradicionals o populars. A pensar que no tots aquí estem de vacances...

I, tots plegats, com a societat progressista, moderna i inclusiva, haurem de continuar fent un poble millor, promovent l'economia local de manera sostenible, generant llocs de treball, millorant la qualitat de vida de totes i tots, aconseguint aquells serveis que encara ens manquen. Sense que ningú es quedi enrere, pensant que no tothom pot comprar un habitatge o anar de vacances, que no tots disposem dels mateixos recursos i oportunitats, que cal treballar per una societat més justa i igualitària, ajudant als que més ens necessiten, pensant molt amb els infants i els més grans, en la societat del benestar per a totes i tots.

Tenim un repte important al davant, una oportunitat d'avançar i millorar com a societat, que cal aprofitar. Ho aconseguirem! Seguirem fent poble!

Joan Castor Gonell Agramunt

REGIDORIA DE SOSTENIBILITAT, PESCA, CAÇA, ACCIÓ RURAL I ACTIVITATS TRADICIONALS

TALLER DE PERXAR I TIRAR LO RALL.

Dins les Festes de la Segregació d'aquest any, el dia 27 de juny, des de la regidoria d'activitats tradicionals, juntament amb la Societat de Pescadors de Sant Jaume d'Enveja i amb la Societat de Caçadors Illa de Buda de Sant Jaume es va organitzar un taller de perxar amb barqueta i de tirar el rall.

L'activitat va tenir una bona afluència de gent, sobretot xiquets i xiquetes que van poder veure i practicar de primera mà les arts de tirar bé el rall i de perxar, activitats tradicionals del Delta i del nostre poble.

Gràcies a la Societat de Pescadors i a la Societat de Caçadors per dur a terme aquesta activitat i promocionar i cuidar les nostres tradicions!

PLANTADA INFANTIL 2021

Durant les Jornades Tradicionals del Cultiu de l'Arròs que anem celebrant cada any, aquest 2021, i com a novetat, hem realitzat la plantada infantil.

El dia 18 de juny es va realitzar la plantada infantil que va anar a càrrec de les alumnes i els alumnes de l'Escola Sant Jaume, guiats pels membres de la Comissió de l'Arrossar, Conrado, Javier, Juanitín, Hilario, Víctor i Esmeregildo. Els alumnes de cinquè i sisè de l'Escola Sant Jaume van poder conèixer de primera mà la feina d'arrancar el planter i plantar.

Val a dir que l'experiència els va agradar moltíssim i que van acabar tots plens de fang i banyant-se al canalet.

Cal que els xiquets i xiquetes de Sant Jaume no oblidin mai d'on venen i tampoc de les tradicions tan arrelades que tenim al nostre poble.

Un agraïment especial a la Comissió de l'Arrossar i a la direcció de l'Escola Pública Sant Jaume, gràcies per tot!

PLANTADA D'ARBRES

El passat dia 4 de juny i dins la setmana mundial del medi ambient des de la Regidoria de Sostenibilitat de l'Ajuntament de Sant Jaume i amb la col·laboració de l'Escola Sant Jaume, s'ha dut a terme una plantada de tamarius a l'entrada de la platja de Migjorn, per tal de millorar l'accés a la platja. La plantada d'arbres ha anat a càrrec dels alumnes de sisè de l'Escola Sant Jaume que han fet el recorregut des de l'escola fins a Migjorn en bicicleta, i una vegada allí han gaudit de l'experiència de plantar els arbres.

GRÀCIES A TOTS PER FER-HO POSSIBLE!

Xavier Llorach Masià
Regidor de Sostenibilitat, Pesca, Caça,
Acció Rural i Activitats Tradicionals de
Ajuntament de Sant Jaume d'Enveja

REGIDORIA D'IGUALTAT

HABITATGES DE LLOGUER ASSEQUIBLE I EMERGÈNCIA SOCIAL

Des de l'Ajuntament de Sant Jaume d'Enveja hem creat un FONS SOCIAL D'HABITATGES DE LLOGUER ASSEQUIBLE I EMERGÈNCIA SOCIAL amb la finalitat de facilitar l'accés a l'habitatge digne i assequible, com a mesura d'atenció a la vulnerabilitat residencial d'acord amb La Llei 18/2007 del DRET A L'HABITATGE.

És per això, que hem signat un acord de col·laboració amb la Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria SA, SAREB; mitjançant el qual, SAREB cedeix l'usufruit d'habitatges de la seva propietat a l'Ajuntament per destinar-los a lloguer social o assequible.

L'adjudicació d'aquests habitatges ha estat regit pel **REGLAMENT MUNICIPAL REGULADOR DEL FONS SOCIAL D'HABITATGES DE LLOGUER ASSEQUIBLE** aprovat pel ple municipal. La comissió de valoració és qui ha estudiat i valorat les demandes d'habitatge, en previ informe de Serveis Socials, i sempre d'acord amb els requisits i documentació acreditativa especificada en aquest Reglament.

L'Ajuntament de Sant Jaume d'Enveja amb l'ajut de les tècniques dels Serveis Socials Municipals, gestiona l'ús d'aquests habitatges des de la proximitat i amb la voluntat que no es generi

cap mena de problema a les diferents comunitats veïnals.

Actualment, totes les administracions, també la local, treballem per potenciar el creixement econòmic de la societat. És la nostra obligació treballar també perquè ningú es quedi enrere, per aquelles famílies en risc d'exclusió que són les

que més ens necessiten. Tota la societat en general ha de mirar per aquestes famílies, normalment amb infants, que necessiten el suport i escalf de tothom. Estem convençuts que així serà per part de la societat local.

Carla Quesada Magriñá

REGIDORIA DE CULTURA

Aquest segon quadrimestre de l'any des de la Regidoria hem apostat, per continuar el cicle d'exposicions d'autors o entitats locals, per les presentacions de llibres, per tal de donar suport a les entitats culturals. Hem fet especial esforç amb l'Escola de Música i la Banda de Música l'Artística i hem gaudit del Teatre amb la Pepa Plana amb Penélope. Malauradament, no vam poder gaudir de l'obra organitzada per Tempo Teatre ni pel concert de festes de La Unió Musical l'Artística, però esperem que aviat ho puguem tornar a fer. Fem una breu pinzellada d'algunes de les activitats:

CICLE D'EXPOSICIONS D'AUTORS O ENTITATS LOCALS:

A partir de l'abril vam reiniciar el cicle d'exposicions d'autors locals. Aquesta iniciativa va començar amb la il·lustració d'un veí de Sant Jaume per exposar la seva obra. Arran d'aquella exposició van sorgir-ne d'altres. Han estat exposicions variades, d'artistes en pintura, en fang, amb fusta, cosint vestits, construint guitarres, exposicions de jota... Unes exposicions ben acollides per la població. Ens agrada saber que a Sant Jaume d'Enveja tenim artistes, gent interessada per les arts, i ens omple d'orgull poder fer les exposicions per valorar la seva obra o col·leccions. Hem hagut de fer un parèntesi, però ara tenim el plaer de començar de nou.

EXPOSICIÓ MUSICALS A VISTA DE CARTELL

Vam reiniciar el cicle amb la inauguració Musicals a Vista de Cartell, per Lluís Navarro Gilabert.

Un musical o una obra de teatre musical és una forma de teatre que combina música, cançó, ball i diàlegs. El contingut emotiu de la història és transmès mitjançant les paraules, la música, els moviments i els aspectes tècnics de l'espectacle com una unitat integrada.

Hi ha musicals especialment famosos arreu del món, dels quals s'han fet traduccions i adaptacions i s'han portat al cinema com Jesucrist SuperStar, Grease, West Side Story, The Phantom of the Opera, Cats, Les Misérables...

Lluís va exposar una gran col·lecció de material, cartells, camisetes, programes, relacionats amb els musicals representats amb gran èxit arreu del món. Moltes gràcies Lluís, per compartir-los amb nosaltres.

EXPOSICIÓ LES PUNTADES CUREN

Marisín ens va oferir l'exposició Les Puntades Curen. L'autora explica que va començar aquesta afició a la seva adolescència, aprenent de l'àvia, de revistes de cosir i de les dones del poble.

Marisín en aquesta exposició ens va mostrar el treball de molts anys, de paciència i de molta il·lusió. Podíem observar peces per a infants, ado-

lescents, per a adults, peces per l'estiu i hivern. Vàrem poder veure estovalles, peces d'abric, complements d'hivern, jerseis per totes les temporades i sens dubte, un gran treball.

El títol era curiós, les puntades curen. I sí, el treball amb la llana té beneficis terapèutics, com reduir l'estrès, millorar la motricitat manual i elevar la nostra autoestima. Hem de felicitar-la per aquest gran treball i encoratjar-la per seguir cosint.

EXPOSICIÓ LOS BOUS, TRADICIÓ I CULTURA A LES TERRES DE L'EBRE

A les festes de la Segregació, inauguràvem una exposició molt especial, Los Bous, Tradició i Cultura a les Terres de l'Ebre. Estem acostumats a veure exposicions dels nostres veïns o veïnes, de les entitats del municipi, exposicions fruit dels seus treballs o aficions.

Aquesta va ser una exposició ben diferent. Des del 2019 fins a festes de Sant Jaume 2021 no vam poder gaudir de la nostra afició als bous, de

les places, dels capllaçats, embolats... Una festa tradicional pròpia de les nostres terres des de fa molts anys. Una tradició on lluny de voler fer mal a un animal, el que volem és admirar-lo i valorar-lo.

Els bous són uns magnífics animals que ens transmeten sentiments i ens porten a records de la nostra vida festiva.

L'animal com a tal, com tan bé van copsar les fotografies, ens transmetien la força, l'energia, la intensitat. La bravura i el temor i una gran admiració. Al mateix temps, en les fotografies podíem veure la tendresa dels vedells i de les vaques, com a mamífers que són, protegint les seves cries.

I quan parlava de la vida festiva, ens traslladem a les festes; a les tardes familiars o amb els amics al voltant de la plaça, a les llargues corregudes darrere del bou baix del sol abraçador o l'espera impacient per veure el foc a les banyes.

Una exposició on vam gaudir de diversos moments de la vida dels bous. Gràcies als autors i a Cristina per fer-ho possible.

EXPOSICIÓ 1959. UNA COLLITA MÉS

En plenes festes de Sant Jaume, a la Biblioteca Francesc Balagué inauguràvem l'exposició fotogràfica 1959. Una Collita Més. Aquesta exposició en transportava al passat, al treball de l'arròs, a les seves tasques, a la vida familiar i als mitjans per viure. Una exposició on podíem observar la forma de vida al voltant de l'arròs dels nostres avantpassats.

L'autor de les fotografies era Manuel de Francisco Lecha i ens les cedia la família Gilisbars de Francisco. Per fer l'exposició va col·laborar la Cambra Arrossera del Montsià, que ens va deixar material i tipus d'arrossos per poder apreciar les diferents varietats d'aquest cereal.

El recull de les cinquanta fotografies ens deixaven apreciar les diferents feines realitzades de forma manual al cultiu de l'arròs.

Gràcies, família Gilisbars de Francisco per compartir amb nosaltres aquest tresor familiar.

PRESENTACIONS DE LLIBRES

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE: LOLA I ELS CONTES

EL divendres 14 de maig es presentava el llibre *Lola i els contes* a la Biblioteca. És l'últim treball de l'escriptor ampostí Jesús Serrano amb il·lustracions de Jordi Alfonso. L'acte ha estat presentat per David Magriñà. La filòloga, Maite Moya, va ser l'encarregada de presentar el llibre i ens va fer un petit resum de la temàtica del llibre.

Es van fer tota una sèrie de preguntes a l'autor per tal que els assistents viatgéssim pel temps i recordéssim moments de la nostra infantesa, quan a la caldoreta del foc a terra escoltàvem les històries i contes que ens explicaven els nostres iaies i iaies... "Aquelles contalles que, cada tarda, en aquella hora quan les rates penades es menjaven els mosquits corrien de boca en boca per les cadires de bova..."

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE: CRIADA A BUDA

El dia 25 de juny a la Biblioteca Francesc Balagué es presentava el llibre *Criada a Buda*. Durant la presentació vàrem gaudir de la presència de l'autora del llibre, Cinta Pérez Llatse, i de la mateixa protagonista de la història, la Josefina Bonet, acompanyada del seu fill i marit de l'autora.

El llibre neix dels records de la Josefina de la seva infància, dels seus moments viscuts a l'Illa de Buda i de la seva llar a Jesús i Maria.

Un relat on a través de les històries podem visionar la vida dels buderos i buderes, de les dures condicions de vida i de les meravelles de l'illa.

Anècdotes reals que ens fan veure l'illa amb uns altres ulls i ens fan imaginar les festes, el far, una boda, les tempestes... moments dels habitants de Buda i la seva implicació i sentiment com a poble.

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE: MÀ AMIGA

El dia 10 de juliol a l'Auditori Municipal presentàvem el llibre Mà Amiga. És un llibre fet per tres germans, el Dalmau, la Gemma i el Pol Oliveras. Són fills de l'Ildefons i l'Asunción.

Aquest llibre naix davant la notícia que el seu pare és diagnosticat d'ELA. Aquest diagnòstic provoca un daltabaix familiar. Però lluny de rendir-se, la família decideix fer un llibre per recaptar diners per a la investigació de la malaltia. Tota la recaptació integral és per a TRICALS.

A la presentació ens va acompanyar la família Oliveras i l'Anna Rigola, responsable de comunicació de la fundació Miquel Valls.

L'Anna ens va explicar que a Espanya tenim uns 4000 malalts d'ELA i que en aquests moments necessiten encara investigar perquè no en tenen la cura. L'esclerosi lateral amiotròfica i les malalties de les neurones motores són malalties rares i poc conegudes. Provoquen un deteriorament progressiu dels músculs de tot el cos.

Del llibre Mà Amiga destaquem la imatge gràfica, els colors i la senzillesa en què se'ns explica la malaltia. És un llibre destinat a grans i petits per entendre què li passa a l'Ildefons i com el podem ajudar. Els germans ens van explicar com havia sorgit la idea, com ho havien fet, les anècdotes més entranyables i emotives de la creació del llibre.

Un llibre fet amb il·lusió, amor i ganes de lluitar, es pot comprar a la farmàcia de Jordi Blanch i de Vicky Gimeno. També es pot comprar per internet.

Felicitats per la iniciativa i moltes gràcies per compartir-la amb nosaltres.

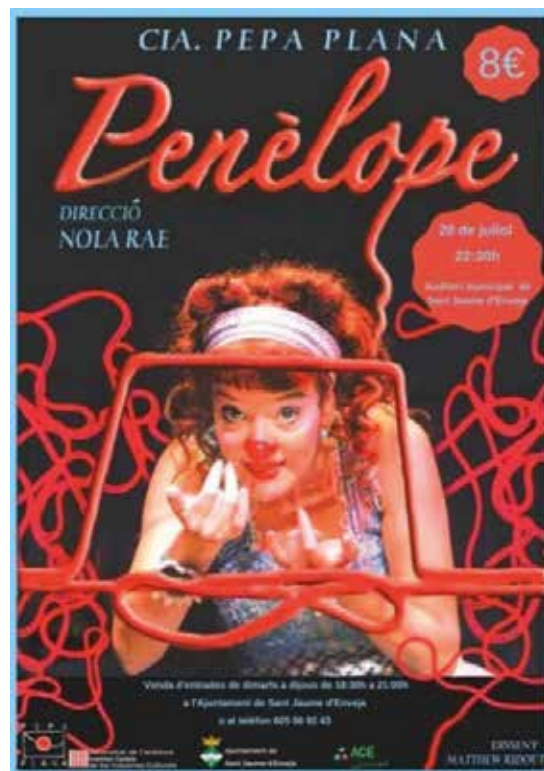

ACTUACIONS CULTURALS A L'AUDITORI

PENÈLOPE PER LA PEPA PLANA

A les Festes Majors vam poder gaudir de l'obra de teatre Penélope. L'obra ens posava a la pell de la pallasa que feia de Penélope. La protagonista espera que el seu marit torni de la guerra i mentrestant, amb la seva màquina de cosir, elabora la història de la Guerra de Troia. Imagina les naus navegant, la construcció i batalla mitjançant el famós cavall que va donar la victòria a les tropes d'Ulisses i acaba amb un final inesperat.

Va ser un espectacle encisador, farcit d'humor, encant i tendresa i ple d'imaginació. Va tenir una bona acollida entre el públic que va connectar amb l'actriu. Els diners que es van recaptar amb les entrades, van ser destinats a la Fundació de la Cistinosi, que es va encarregar de la venda de les entrades.

AJUT DE RECERCA PORT FANGÓS

El dia 28 de maig es va publicar el nom del candidat que durà a terme la Recerca de Port Fangós. L'ajut està destinat a investigadors en període de formació o primeres etapes d'activitat investigadora.

El candidat és Francesc Ventura Fabra. Està format en Grau en Antropologia Social i Cultural i té un Màster en Història Contemporània i Món Actual.

El treball el realitzarà al llarg d'un any. Un cop finalitzat, es publicaran els resultats. Et desitgem molta sort i amb ganes de poder veure la recerca.

MÚSICA

La música va tornar a sonar al nostre auditori gràcies al treball de la Banda de música L'Artística i l'Escola de música Municipal. Vam poder gaudir de les joves promeses de l'Escola de música de la Lira Ampostina i també vam poder gaudir del Concert de Música de Cambra a càrrec del quintet de vent del professorat de la Lira Ampostina. Aquest concert va estar marcat per la delicadesa, la fluïdesa de les notes i una magnífica interpretació.

I com no, vam gaudir de les audicions dels nostres futurs músics. Audicions de canya, de metall, de piano, violí, percussió... on vam poder comprovar que l'esforç té la seva recompensa. L'audició va ser variada i rica d'instruments. Unes peces interpretades amb il·lusió, amb entusiasme, amb molts nervis però amb un bon resultat. Us encoratgem a seguir practicant perquè pugueu perfeccionar i deixar créixer els músics que teniu a dintre. Ja tenim ganes de tornar-vos a escoltar.

Mònica Colàs

REGIDORIA D'ESPORTS

GIMNÀSTICA RÍTMICA

Aquesta temporada passada no es va poder dur a terme amb la normalitat de tots els anys anteriors aquest campionat, a causa de la pandèmia, només es van poder presentar una minoria de gimnastes.

El dissabte 8 de maig, al Pavelló Municipal d'Amposta, els resultats van ser els següents:

Pel que fa a la Categoria infantil individual A, Carlota Espín va obtenir el primer lloc; Nayra Segarra, el quart; Carla Bertomeu, el setè; i, finalment, Rosa Fornós, el novè. També, a la Categoria aleví individual A, Noa Ventura va obtenir el sisè lloc i Martina Llambrich, l'onzè lloc.

Els resultats del dissabte 5 de juny al Pavelló Municipal d'Amposta van ser els següents:

A la Categoria infantil individual A, Carlota Espín va obtenir el segon lloc; Rosa Fornós, el tercer; Carla Bertomeu, el quart; i, finalment, Nayra Segarra, el novè. També, a la Categoria aleví individual A, Noa Ventura va obtenir el vuitè lloc i Martina Llambrich, el novè.

Per poder acomiadar la temporada, el diumenge 20 de juny, al Pavelló de Sant Jaume d'Enveja, amb un total de 43 gimnastes, es va dur a terme l'exhibició de final de curs.

UE SANT JAUME

UE Sant Jaume fa una valoració positiva d'aquesta temporada.

La Covid ens ha privat de fer moltes coses, de molts de projectes i, sobretot, del nostre esport preferit: el futbol.

Dins del que cap, hem pogut acabar bé les nostres lligues en totes les categories: prebenjamí, benjamí, aleví, cadet i primer equip.

Hem pogut fer dos tornejos, però les circumstàncies no ens han deixat anar més enllà. També hem preparat un campus que ha estat molt exitós, amb molta participació de nois i noies. No saltres creiem que aquest ha estat un preludi de la nova temporada, que pensem que serà bastant fructuosa.

Per al proper curs, inclourem i potenciarem el nostre club incloent una nova secció d'equips femenins. Al mateix temps, augmentarem el nombre d'equips de futbol base i també intentarem fer un primer equip de jugadors joves del poble.

En quinze dies començarem a caminar fermes de cara al futur més immediat, on la tasca principal serà enamorar la gent del futbol.

Només queda demanar al nostre poble que s'uneixi al nostre projecte. D'aquesta manera, farem un poble gran que generarà il·lusió i que es deixarà veure, no només per les Terres de l'Ebre, sinó que volem anar més enllà i portar el nostre club on es mereix estar: entre els millors.

Reconeixement a Anton Flores, a una vida lligada al futbol del nostre poble.

CLUB DE REM DELTA

El nostre club va néixer el 2011. Tal com es pot veure és un club molt jove, però amb uns objectius i unes metes molt clares que amb els nostres remers i remeres cada any es veuen més.

Aquesta temporada 2020-2021 ha estat molt complicada a causa de la Covid-19, però tot i que es van anul·lar moltes regates i campionats, sobretot a les categories dels alevins i infants l'any 2020, estem contents per les temporades fetes.

El 2020 vam aconseguir, tenint només el Campionat d'Espanya per a C-J-V, una medalla d'or per als cadets amb 2x skull Marc Marquès i Sergi Olid.

El 2021 es van poder fer diferents regates, les quals dues van ser al nostre poble, en els mesos de març i abril, en què la participació va ser molt alta. Aquestes regates es van fer amb totes les mesures de protecció i seguretat de la Covid-19.

Aquest any 2021 es van dur a terme els dos campionats: el de Catalunya i el d'Espanya, en els quals vam aconseguir els següents resultats:

Per al campionat de Catalunya 2021, vam aconseguir la medalla de plata per a les Alevines amb 2x skull Blanca Arques i Noa Quinquilla; una medalla d'or per a les alevines amb 4x skull Blanca Arques, Noa Quinquilla, Paula Castelló i Maria Bertomeu; una medalla de plata per als Infants amb 2x skull Eduard Colomé i Kevin Fumadó; medalla de bronze per als Infants mixte /Aleví 8+ Eduard Colomé, Iker Callau, Josep Guart, Kevin Fumadó, Neil Casanova, Blanca Arques, Núria Navarro i Berta Beltri (Timonel: Noa Quinquilla); medalla de plata per a l'infantil 1x skull per a Núria Olid; i, per últim, medalla de plata per a les infants 4x skull Júlia Albacar, Núria Olid, Julia Panisello i Jana Matuhen.

Al campionat d'Espanya 2021, vam aconseguir la medalla de bronze per als Infants amb 2x skull Eduard Colomé i Kevin Fumadó.

Tot i aquests resultats, no deixem de banda la resta de remers/es, perquè tot i la complexitat dels entrenaments, els confinaments, entre altres obstacles, es van quedar a molts pocs segons d'obtenir un tercer lloc.

DELTA DANCE

Delta Dance és una entitat que va ser creada i inscrita en el registre d'entitats el maig de 2014 a Sant Jaume d'Enveja. El ball de saló comprèn un conjunt de ball en parella de categoria Standard i Llatins. A partir de l'any 2018, va néixer la categoria Singles de ball de nenes soles en les mateixes categories de ball Llatí i Standard.

L'objectiu d'aquesta entitat era donar a conèixer el ball en parella al nostre poble i pobles veïns mitjançant exhibicions i festivals.

Van començar amb 6 parelles, les quals feien classes amb el Club Quick Dance d'Amposta. Aquestes classes van estar impartides per Agustín i Rita, els professors que van acompanyar la nostra entitat durant tres anys i van fer progressar els nostres ballarins.

A causa de la disponibilitat d'horaris, les parelles van decidir pertànyer a diferents clubs de ball de les Terres de l'Ebre, com ara a l'escola Feel Dance de Deltebre, l'escola Twist de Jesús i la Quick Dance d'Amposta.

CLUB OLÍMPIC KUSHIN KAI

El passat 11, 12 i 13 de març van realitzar uns entrenaments amb un mestre d'arts marciais. Es tracta d'Andrés Mínguez, un professor Judoca, exatleta d'elit, que va estar gaudint de veure la nostra lluita del Bac.

Aquest dia es van dur a terme entrenaments i lliures amb els nostres alumnes i professors. Mínguez es va quedar meravellat del que tenim a la nostra terra i també de la nostra lluita del Bac.

També es van dur a terme les gravacions per fer el documental de la seva aventura El último samurai, el samurai errant que el va portar a nosaltres. Per tant, el nostre Bac, la nostra lluita, continua viva. En breus podrem gaudir de veure-la a les nostres televisions.

També, durant aquests últims mesos, uns quants alumnes del Club han estat entrenant al pavelló esportiu de Sant Jaume d'Enveja per fer el pas de canvi de grau dels cinturons en la disciplina del Karate de l'estil Kushin-kai realitzant cadascuna de les diferents tècniques.

El nivell dels alumnes va ser l'esperat, van creixent i millorant. També el 25 de juliol, el nostre dia del patró, el nostre club va participar a l'ofrena.

Rogelio Masià

REGIDORIA DE FESTES

FESTES MAJORS 2021

Les Festes Majors 2021 han estat marcades per l'adaptació a la normativa canviant de la celebració dels festejos majors dels municipis. Aquesta normativa va anar variant fins les primeres setmanes de juliol, però afortunadament ho vam poder adaptar.

En principi les festes van preparar-se per gaudir d'espectacles asseguts i tranquils i es va apostar per espectacles de qualitat.

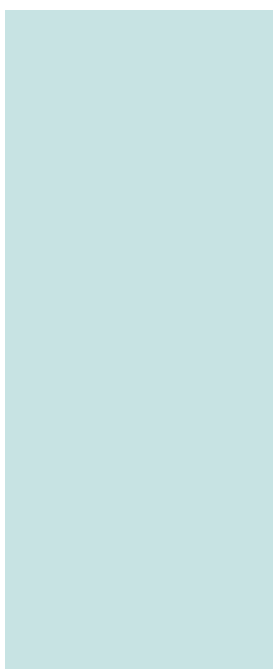
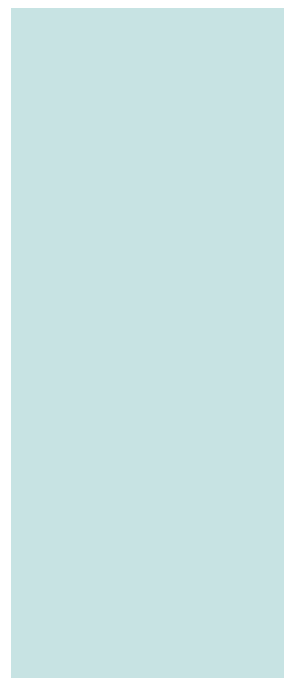
Aquest any vam poder gaudir de les pubilles que tanta il·lusió ens fan i de la seva presentació. Com a innovació, es va fer a la plaça Marcel·lí Domingo. També vam poder gaudir de les tardes de bous, tot i que en format de plaça portàtil per poder mantenir les mesures sanitàries pertinents.

Us mostrem un petit recull de fotografies cedides per Salvador Llambrich. Aprofitem per donar-li les gràcies per aquests reculls que tant valorem.

ACTIVITATS DE DIA

PUBILLES

ACTIVITATS DE NIT

CARRERS ENGALANATS

BOUS FESTES MAJORS 2021

Després de gairebé dos anys sense poder gaudir de la nostra festa, cultura i tradició, finalment, i després de molts entrebancs per culpa de la maleïda pandèmia de la covid-19, aquest any hem pogut tornar a gaudir de les tradicionals tardes de vaques i dels bous embolats.

No ha estat fàcil, sabem que no ha sigut com a tots ens hagués agradat, ja que anar als bous és retrobament amb els familiars i amics, berenars amb la colla, gresca i també perquè no, els més atrevits a torejar les vaques i bous a la plaça.

La Comissió de Bous ha treballat intensament, juntament amb les penyes taurines i colla d'emboladors, per a poder realitzar bous aquestes festes 2021. Ens hem hagut d'adaptar a les normes sanitàries, per això hem hagut de fer els bous en una plaça portàtil per tal de controlar l'accés i complir amb la normativa sanitària. No ha sigut fàcil, però la valoració que des de la Comissió de Bous i des de l'Ajuntament fem, és que ha sigut d'admirar el comportament de totes i tots, ja que en tot moment s'han complert les normes sanitàries a la perfecció.

D'altra banda, des de la Comissió de Bous i les penyes taurines es va preparar un cartell molt atractiu per la setmana taurina de festes majors 2021 amb un concurs nacional d'emboladors i sis

tardes de vaques i bous amb les millors ramaderies de l'actualitat.

I el cartell no va defraudar, el primer dia de festes començàvem en un concurs nacional d'emboladors organitzat per la Penya Taurina Gerard Porres, un concurs digne del nostre poble on vam poder veure en acció a cinc de les millors quadrilles d'emboladors del panorama nacional i, on es van alçar com a vencedors, els emboladors de l'Almúnia de la senyora Godina (Saragossa), i en segon lloc la colla d'emboladors de Sant Jaume d'Enveja.

Dimarts dia 27 de juliol començàvem les tardes de bous amb la participació de la ramaderia Monferrer, que ens va oferir una gran tarda de vaques.

Dimecres 28 de juliol teníem la ramaderia de Fernando Mansilla, ramader que sempre ens ofereix bones tardes de vaques al nostre municipi. Dijous era el torn del jove ramader de Saragossa, Raül Izquierdo, que ens va oferir una tarda de vaques molt bona, amb detalls de moltes vaques que de ben segur quedaran al record. Divendres era el torn del desafiament entre Hilario Príncep – Fernando Mansilla, una tarda molt bona amb animals més contrastats.

El dissabte tocava el torn a l'Associació Cultural Taurina Sant Jaume que ens van oferir la millor tarda de la setmana sense cap dubte; el ramader de Navarra, el senyor José Arriazu, ens va oferir una tarda de vaques, bous i capons per al record, impressionant l'actuació de tots els animals. Enhorabona a l'Associació Taurina Sant Jaume!

Per a finalitzar les festes, vàrem donar el torn a la ramaderia Ozcoz que va portar un elenc de vaques molt conegut, on vam poder gaudir de les genials actuacions de les seves vaques més famoses a un nivell altíssim i, per acabar, la colla

d'emboladors de Sant Jaume va embolar un bon bou de la ramaderia Ozcoz.

Per últim, com a regidor d'activitats tradicionals, només em queda desitjar que l'any que ve ens poguéssim tornar a trobar a la tradicional plaça de bous, gaudint d'unes bones tardes de bous i vaques, berenant amb els amics i familiars.

No voldria acabar el meu escrit sense donar les gràcies a la Comissió de Bous pel seu incansable treball, a la Penya Taurina Gerard Porres, a l'Associació Taurina Sant Jaume, a la Colla d'Emboladors de Sant Jaume, als voluntaris de Protecció Civil, a tots els ramaders i molt especialment, a Joan Salvador Llambrich Gonell per immortalitzar tot i cadascun dels moments viscuts durant totes les festes i, en especial, a les tardes de bous. Gràcies a tots!!!

XAVIER LLORACH MASIÀ

Regidor de Sostenibilitat, Pesca, Caça, Acció Rural i Activitats Tradicionals de l'Ajuntament de Sant Jaume d'Enveja

ENTREVISTA A RUTH RAMAL SECRETÀRIA DE L'AJUNTAMENT DE SANT JAUME

“VEURE CADA DIA ELS DIFERENTS COLORS DEL DELTA I DEL VERD DE L'ARRÒS ÉS ESPECTACULAR.”

Ruth Ramal és d'Alcanar i té 27 anys. Des del juliol és la nova secretària interventora interina de l'Ajuntament de Sant Jaume d'Enveja i dels Muntells.

Com et definiries personalment?

Soc una persona molt optimista i alegre. Sempre intento veure la part positiva o motivadora de les coses. M'agrada molt llegir, sortir a caminar i anar de concerts.

I professionalment?

Soc una persona exigent, excessivament exigent, diria jo, però sempre amb molt optimisme i veient la part positiva en tots els aspectes.

Com arribes al càrrec: formació acadèmica, experiència...?

Des de sempre m'han agradat les matemàtiques. Per això vaig decidir estudiar Economia perquè m'agradava la implicació social de les Ciències econòmiques, amb la finalitat d'entendre el món, poder saber com funciona la societat. Mentre estudiava la carrera ja vaig percebre que hi havia molta diferència entre el vessant empresarial econòmic, privat i el vessant públic. El vessant públic era el que em cridava més l'atenció i m'interessava, ja que li veia una utilitat més directa amb l'objectiu d'ajudar i sentir-te realitzat davant la societat.

Amb aquesta part pública has de preparar oposicions per obtenir una plaça o un càrrec. Quan vaig acabar la carrera d'Economia em vaig plantejar oposar. Ja m'havien parlat de l'administració local i em cridava molt el lloc d'intervenció. Llavors començo a oposar.

Com et prepares les oposicions?

Marxo a una Escola de La Corunya, que m'havien recomanat. Vaig estar-hi un temps fins a l'arribada de la Covid-19. Llavors vaig començar a fer el seguiment online i vaig tornar a casa, a Alcanar.

Mentre estudiava a casa durant la pandèmia van començar a sortir processos selectius d'interins per la zona. Em vaig presentar a alguns de per aquí a la vora per posar-me a prova. Llavors vaig tenir la sort d'entrar a la borsa de Sant Jaume i poc després vaig poder ocupar el càrrec.

Com reps la notícia de què seràs la nova secretària?

En un primer moment amb molta il·lusió ja que veus que tot l'esforç que has fet estudiant ha valgut la pena. Són moltes hores de treball diari i rebre aquesta notícia és una recompensa molt gran. Alhora assumeixes una gran responsabilitat i respecte cap a una feina que requereix molta professionalitat a l'hora de prendre decisions.

Com has estat l'acollida al nostre Ajuntament?

He estat molt ben acollida. Aquí la gent és molt amable, com si ens coneguéssim de tota la vida. Tot i ser un entorn professional, el tracte és molt directe i molt proper. Em sento com si estés a casa. Estic molt contenta, soc una més de l'equip.

Quines tasques realitzaràs?

La secretaria i intervenció és l'òrgan jurídic i fiscalitzador de tota l'activitat que genera el consistori. S'ha de procurar i controlar que totes les actuacions i activitats que són responsabilitat de l'Ajuntament es facin legalment i d'acord amb el pressupost que s'aprova i amb les possibilitats, drets i deures que té l'entitat. A banda de donar suport al poble, som tècnics, però estem al servei de les persones i de l'entorn. La part política pren les decisions i jo, en aquest cas, formo part de l'equip tècnic que ha de valorar si es poden fer les coses o no i la manera més eficient de portar-les a terme sempre dins la legalitat, evidentment.

Quina és la feina més feixuga del càrrec que ocupes?

Suposo que haver de dir que no. Tot i que sempre intento buscar alguna possibilitat. No es tracta tampoc de dir que no, però sí de buscar alternatives. Aquesta és potser la part que et fa ballar el cap, perquè no vols dir que no, vols que tirin avant totes les activitats possibles que es proposen per part de la ciutadania o dels grups polítics, però això no sempre és viable.

Quina valoració fas de la feina?

Porto dos mesos treballant, poc temps. De moment estic molt contenta, tot i que hi ha moltes tasques endarrerides del temps que ha estat el càrrec sense ocupar i degut a la pandèmia. Hi ha molts temes amb els què m'he de familiaritzar i s'han de posar al dia, tot i que amb el suport de les companyes de l'ajuntament que m'expliquen els procediments i m'ajuden en tot moment fa que la tasca de situar-me sigui més fàcil.

Quins reptes com a secretària et proposes?

El principal és el de posar al dia tots els procediments endarrerits i conèixer les prioritats que s'han de cobrir al poble de forma més urgent o prioritària. En segon lloc promocionar noves activitats i objectius. Sant Jaume té un potencial molt gran per poder realitzar nous reptes que es poden impulsar amb el suport d'administracions superiors, com l'Administració de l'Estat o la Generalitat. S'ha de donar una mica d'impuls al vessant rural, a l'entorn privilegiat on vivim.

Coneixia el nostre poble?

Sí, i tant! Quan estava estudiant el primer any de

carrera, durant l'estiu les meves amigues i jo ens vam apuntar a fer el curs de monitors de lleure aquí a Sant Jaume. Recordo de passar-ho molt bé. Estàvem on hi ha l'oficina de turisme i fèiem vida a la plaça. Ho recordo amb molta il·lusió i tornar després m'ha fet molta gràcia. A banda, quan visites el Delta, Sant Jaume és parada obligatòria.

Recordo també les manifestacions en defensa del riu quan era petita. Venir aquí de manifestació era com venir a una festa.

Durant aquest temps, has tingut temps de passejar-hi, parlar amb la gent?

Sí, una mica i és la mateixa sensació que he tingut a l'Ajuntament. La gent de seguida et saluda pel carrer, tant a Sant Jaume com a Muntells, passes amb el cotxe i si et creues dos dies ja ets una més. És un entorn molt proper i acollidor. Tinc pendent anar a l'Illa de Buda i ja he passejat pel diferents llocs del terme. Molts matins penso que tinc la millor de les carreteres per anar a treballar. Vinc pel camí del pas i veure cada dia els diferents colors del Delta i del verd de l'arròs és espectacular. Notar el pas de les estacions als camps del Delta és un goig.

Si t'haguessis d'adreçar al poble que els diries?

La meva feina és més tècnica, és una tasca que no es veu, però en realitat és una figura que està gràcies a les persones i al servei de la població. L'Ajuntament no és una institució tancada. La porta sempre està oberta per a totes les consultes i dubtes que tothom pugui tindre i òbviament per ajudar tant a les gent com a l'entorn. La nostra figura és molt important en l'aspecte econòmic i urbanístic de desenvolupament local i qui més coneix el territori i vol cuidar-lo són les persones que hi viuen, la gent de Sant Jaume. La meva part, tot i ser més tècnica ha d'estar d'acord amb el que el poble demana. I de fet la intenció i l'objectiu final és tindre un poble cada cop millor en tots els sentits.

Ens ha agradat molt compartir aquest matí amb Ruth. Li desitgem molta sort i encerts en aquesta nova etapa!

Paula Llambrich Segura

ESCOLA BRESSOL PÚBLICA FERRER I GUÀRDIA

Nens, nenes, pares, mares, avis, àvies de l'escola bressol Ferrer i Guàrdia, ja posem fi a un altre curs. Aquest no ha estat un any fàcil, ple de canvis, hem hagut d'aprendre a conviure amb un virus que no ens ha fet gens fàcil aquest camí. Però tot i això hem superat aquest curs amb èxit!

Durant aquests últims mesos hem fet moltes activitats, hem cultivat l'hort i hem fet un espantao-cells que el vigila... ja tenim molts enciams i melons per collir!! Hem treballat festes tradicionals com el Sant Joan! Hem celebrat la setmana de les Olimpíades i amb aquesta calorada hem fet jocs d'aigua!!

Al setembre ens espera un nou curs, nens nous, noves vivències, noves rialles, nens que ens ompliran de nou les aules.

Ens toca dir adéu als alumnes grans de l'escola, ara comencen una nova etapa "al cole dels grans", continuaran el seu camí, la seva educació i creixeran! Tot l'equip docent que hem format part de la seva trajectòria a la llar estem molt contentes i orgulloses d'haver pogut compartir tants moments amb ells. Nenes i nens de l'aula de l'arc de Sant Martí us desitgem molta sort en el vostre futur!

Esther Royo Font

ESCOLA SANT JAUME

FI DE CURS A L'ESCOLA SANT JAUME

Tot i que el curs va ser ben diferent al que estem acostumats degut a la COVID-19, el dia 22 de juny es va poder dur a terme la Festa de Final de Curs a l'Escola Sant Jaume. Aquesta celebració va estar organitzada per l'Ampa amb la col·laboració de l'Escola, l'Ajuntament i l'empresa Feel Dance. Durant aquest matí es van dur a terme diferents activitats, tik-tok, ball coreogràfic, bous, festa de l'escuma, inflable refrescant, festa Disney... Va ser MOLT divertit!!

Per la tarda, a l'escola Sant Jaume juntament amb l'Ampa, es va realitzar l'acte de graduació i entrega d'orles del l'alumnat de sisè que deixa la nostra escola per emprendre un nou camí. Us desitgem molta sort!

Esther Royo Font

ESCOLA SETZE DE FEBRER

FESTIVAL FI DE CURS 2020/2021

Al juny vam acomiadar el curs de la millor manera: vam poder dur a terme el tradicional festival de fi de curs acompanyats de les famílies. Ha estat un curs diferent donada la situació de pandèmia en què ens trobem i un acomiadament com aquell el necessitàvem.

De la mateixa manera que hem anat fent durant el curs, també hem tingut la capacitat d'adaptar-nos a les diferents situacions viscudes musicalment: rentat d'instruments, danses amb poc contacte, cançons amb separació entre l'alumnat, entre altres.

Va ser una jornada molt emotiva, on vam gaudir de l'espectacle que van preparar des dels més petits als més grans amb les danses, cançons i instrumentacions treballades i vam acomiadar als alumnes de 6è que ens deixen per continuar una nova etapa desitjant-los molt bones experiències.

Les famílies també ens van demostrar l'estima que ens tenen a tota la comunitat educativa. Això ens dona força per continuar amb il·lusió després d'aquest curs tan complex.

INSTITUT DELTEBRE

PREMIS EN ANY DE PANDÈMIA

Aquest curs escolar 2020/21, ha estat un curs intens i amb mesures de prevenció a les classes, com mai havíem fet. Però hem tingut la capacitat d'adaptar-nos tots i totes i hem aconseguit arribar a bon port.

En tots aquests mesos, des de l'Institut de Deltebre, hem continuat potenciant la participació del nostre alumnat en els diferents concursos i hem recollit una bona colla de premis:

La nostra alumna de 2n ESO, Yuraina Carbó, ha estat una de les tres premiades en el Concurs de microrelats de terror de l'Institut Cristòfol Despuig, amb el seu escrit "A través de la finestra".

Alèxia Arasa, Rubí Cardona i Laura Casanova alumnes de 3r ESO, van aconseguir guanyar el Concurs Picalletres 2021 de les Terres de l'Ebre, i una d'elles, Alèxia Arasa va passar a la final de Catalunya, quedant en 2n lloc, d'un total de participació a tot Catalunya de 140 centres i 846 alumnes.

En relació als premis de treballs de recerca de batxillerat, el nostre alumnat que es va graduar el curs passat, ha rebut els següents premis:

Premiades al premi Gerard Vergés del Campus Terres de l'Ebre:

- **Alba Múrcia Navarro** amb el seu treball "Desitjos de llibertat. Anna Frank i un viatge a Amsterdam" tutoritzat per la professora Araceli Aguiló Marquès.
- **Maria Tomàs Miranda** amb la recerca "Educar la ment o educar el cor?" tutoritzat per la professora Ana Mª Juan Albiol.

Premiat al Consell Social de la URV, el Jurat va atorgar el Premi **Maria Josepa Massanés** a "Bressols buits. La mort i el dol perinatal" de Roger Tomàs Arques tutoritzat per la professora M. Mercè Costa Franch.

Premiat en la 15a Edició dels premis del Consell Comarcal del Baix Ebre, Roger Franch Navarro, amb el treball "M'entens?" tutoritzat per Joaquim Emili Torres Boix, que va ser guardonat amb el 1r premi Innocent Paulí de l'àmbit tecnològic.

Premiades en el Premi Recerca Jove 2020, que atorga la Generalitat a 78 alumnes de tot Catalunya a:

- **Alba Múrcia Navarro** amb el seu treball "Desitjos de llibertat. Anna Frank i un viatge a Amsterdam".
- **Júlia Sorribes Melich** amb el seu treball "Gota a gota (les transfusions sanguínies i els trens hospital durant la Guerra Civil)" tutoritzat per la professora Glòria Barón Fernández.

ENHORABONA A TOTS I TOTES !!!! LA FEINA BEN FETA SEMPRE TÉ RECOMPENSA...

També, hem de destacar els dos premis que ha rebut el centre durant aquest curs:

Premi Reginó al centre. Som un dels 11 centres de Catalunya que ha rebut el premi que reconeix el nostre interès per la recerca en relació amb les dones, la indagació i valoració de la seva aportació a la societat, ja que el nostre centre vetlla per l'equitat i la coeducació.

Premi Extraordinari en la categoria "Impuls talent" de la Universitat Ramon Llull al 3r centre docent amb més treballs guanyadors durant les 20 edicions dels premis Ramon Llull de recerca.

Des de l'Institut de Deltebre, treballem perquè el nostre alumnat es motivi per fer una feina ben feta, que puguem presentar als diferents concursos i premis. Esperem que el curs vinent sigui un curs tant profitós en collita de premis, com ho ha estat aquest.

UNIÓ MUSICAL L'ARTÍSTICA

TORNA A SONAR

El curs 2020-21 l'Escola Municipal de Música de Sant Jaume d'Enveja va començar amb algunes dificultats i incerteses sobre com aniria després de l'aturada per la Covid i l'estiu.

La veritat que en menys alumnes, però en molta il·lusió i entusiasme per part dels que estaven, el curs va anar avançant en moments bons i d'altres de dubtes i algun desànim que entre tots vam anar superant.

Igual que l'escola, però amb més problemes, la Banda va intentar començar els assajos, encara que més tard, a causa de les circumstàncies i prohibicions per la Covid-19. Però tan bon punt vàrem poder, vam començar els assajos, primer en grups reduïts per cordes o instruments, i més tard, quan les condicions ho van permetre, tots junts. Encara que érem pocs, la temor i el respecte cap a la pandèmia, va fer que molts músics

no tinguessin clar si assistir als assajos, tot i les mesures de seguretat. Però a poc a poc vam anar recuperant efectius i cada cop érem més.

El que més ens va animar, tant a l'Escola com a la Banda, va ser quan des de la Regidoria de Cultura i Ensenyament ens van proposar de poder fer alguna "coseta" per reactivar els ànims i la cultura al poble. "Què podem fer?" Ens vam preguntar. Vàrem tardar una setmana a programar un seguit d'actes possibles dins de les circumstàncies en aquell moment.

Els primers sorpresos vam ser nosaltres mateixos de les ganes i entusiasme que van mostrar els alumnes de l'escola, membres de la Banda i professorat, amb la intenció d'ajudar perquè tot tirés endavant.

Vam aconseguir, amb l'ajuda i suport de la Regidoria de Cultura i Ensenyament, un programa d'actes bastant atractiu.

Actes com l'audició dels alumnes de l'Escola Municipal de Música de Sant Jaume, audició dels alumnes de l'escola de música de grau professional de la Lira Ampostina, el concert de música de cambra a càrrec del quintet de vent del professorat de la Lira Ampostina. Hem d'agrair especialment en aquestes dues actuacions a La Lira Ampostina que sempre ha estat i està disposada a venir al nostre poble a donar suport a l'Artística i al poble de Sant Jaume. També vam organitzar dos masterclass, un clarinet a càrrec de Pau Rodríguez Ruíz i un de trompeta a càrrec de Rogelio Rodríguez Múria. Culminaven els actes amb una novetat de concert al Centre d'Interpretació de les Barraques, un nou espai acollidor i possible escenari per a altres ocasions.

Lamentablement, a causa de l'augment de risc i contagis, al poble vam decidir deixar d'assajar, per això vam haver de suspendre els actes previstos per aquestes Festes Majors 2021. Més que suspendre, vam decidir ajornar el concert de Festes Majors i el concert a la fresca, que realitzarem més endavant.

Per poder tornar a fer possible un programa atractiu com aquest, esperem poder començar al setembre el nou curs, i animem a tots els que vulguin a formar-hi part, a adreçar-se a l'Escola on li mostrarem tot el que es pot aprendre i passar-ho bé fent música.

Aquesta pandèmia no podrà amb nosaltres, seguirem gaudint de la música tots junts!

COMUNITAT DE REGANTS

El passat 23 de juny, aprofitant la festa local, la Comunitat General de Regants de Sant Jaume d'Enveja va fer un dinar de comiat als seus empleats que es jubilaven: el Sr. Faustino Agüera Martínez, el Sr. Jaume Bertomeu Monllaó, el Sr. Secundino Casanova Gisbert i el Sr. Eduardo Queral Beltri.

Aprofitem l'avinentsa per agrair-los la seva tasca i dedicació en aquesta empresa i els desitgem que la nova etapa sigui tan fructuosa com els anys que hem compartit.

Gràcies per tot!

FACTORS DE RISC CARDIOVASCULAR: HIPERTENSIÓ ARTERIAL (HTA)

Les malalties cardiovasculars són la primera causa de mort al món, especialment en països desenvolupats. A Catalunya, en concret, l'any 2015, van ser responsables del 27,9% de les defuncions.

Aquesta mortalitat és potencialment evitable, ja que les malalties de l'aparell circulatori comparteixen factors de risc, alguns dels quals són modificables.

FACTORS DE RISC DE LES MALALTIES CARDIOVASCULARS:

- HIPERTENSIÓ ARTERIAL
- HIPERCOLESTELORÈMIA
- DIABETIS
- OBESITAT
- SEDENTARISME
- ESTRÈS
- TABAQUISME

La Hipertensió Arterial (HTA) és la principal causa d'Infart de Miocardi (IAM) i de Malaltia Vascular Cerebral (MVC). Se li atribueixen la meitat de les morts per aquestes causes, la qual cosa suposa prop de 10 milions de morts anualment arreu del món.

“CONTROLAR ELS NIVELLS DE PRESSIÓ ARTERIAL (PA) AJUDA A DISMINUIR LA INCIDÈNCIA DE MALALTIA CARDIOVASCULAR”

QUÈ ÉS LA TENSIÓ ARTERIAL?

És la pressió que fa la sang sobre les parets dels vasos sanguinis quan hi circula (per això diem que mesurem la Pressió Arterial).

La Pressió Arterial ve definida per dues xifres: PA MÀXIMA i PA MÍNIMA.

QUAN PARLEM D'HIPERTENSIÓ ARTERIAL?

Quan hi ha una elevació “continuada” de:

Pressió Arterial Màxima > o = 140 mmHg.

Pressió Arterial Mínima > o = 90 mmHg.

“AMB UNA SOLA MESURA DE LA PRESSIÓ ARTERIAL NO ES POT DIR QUE UNA PERSONA ÉS HIPERTENSA”

QUINS FACTORS INFLUEIXEN EN LA PRESSIÓ ARTERIAL?

Principalment aquests factors són tres:

- La força de contracció del cor.
- L'estat de les artèries.
- El volum de sang circulant.

CONSELLS BÀSICS PER CONTROLAR LA PRESSIÓ ARTERIAL

La importància de controlar la Pressió Arterial ve donada per unes circumstàncies especials que la caracteritzen:

La HTA no dona símptomes.

Són moltes les persones que són hipertenses sense saber-ho.

Les conseqüències d'un mal control poden ser greus: Infart de Miocardi, Ictus, Insuficiència Cardíaca, Malaltia Renal....

Podem establir uns consells bàsics per assolir-ne un bon control:

1) CONTROLAR EL NOSTRE PES

El sobrepès i l'obesitat poden ser causa d'HTA.

Una pèrdua d'un 10% de pes pot suposar una disminució de la pressió arterial entre 1-2 mmHg.

2) MODERAR EL CONSUM DE SAL

La sal és Clorur Sòdic (ClNa) i s'ha demostrat una relació entre el consum de sodi i l'augment de la pressió arterial.

S'aconsella doncs:

- Cuinar amb poca sal.
- Evitar la sal de taula.
- Substituir la sal per altres espècies: herbes aromàtiques, suc de llimona, all fresc o pols d'all o ceba.
- Cal llegir les etiquetes dels aliments i escollir aquells que tinguin un baix contingut en sal.
- Si es consumeix molt de pa, aquest que sigui sense sal.
- Consumir pernil amb poca sal: el pernil dolç pot portar tanta sal com el pernil salat.
- Consumir formatges blancs i tendres, evitant els curats.
- Alguns medicaments també poden portar sodi: comprimits o sobres efervescents, comprimits masticables.

3) FER ACTIVITAT FÍSICA REGULARMENT

Fer exercici moderat cada dia durant 30-45 minuts pot comportar una disminució de la pressió arterial màxima en la persona hipertensa entre 10-20 mmHg.

4) REDUIR EL CONSUM D'ALCOHOL

Un consum elevat d'alcohol provoca augment de la pressió arterial i pot arribar a ser responsable de la hipertensió.

5) DEIXAR DE FUMAR

La nicotina del tabac fa augmentar la pressió arterial.

Deixar de fumar és la decisió més important que una persona pot prendre per prevenir un infart de miocardi, un ictus, una insuficiència respiratòria crònica o un càncer.

A partir de tot el exposat, veiem que és molt important adoptar uns hàbits saludables per prevenir i tractar la HTA. Si amb aquests hàbits saludables no hi ha control, s'haurà d'introduir TRACTAMENT FARMACOLÒGIC.

Així i tot hem de tenir en compte:

"EL TRACTAMENT FARMACOLÒGIC SEMPRE HA D'ANAR ACOMPANYAT DELS HÀBITS SALUDABLES"

Existeixen diferents tipus de medicaments, i cadascun actua de manera diferent.

El metge escollirà els medicaments més adequats per a cada persona.

Hem de tenir en compte dues premisses:

- No s'han de deixar de banda els hàbits saludables.
- Els medicaments per a la HTA s'han de prendre cada dia, a la mateixa hora i de la mateixa manera.

RECORDEU:

DAVANT QUALESEVOL DUBTE, CONSULTEU EL VOSTRE METGE O FARMACÈUTIC.

Jordi Blanch Pastor, farmacèutic i metge

COM CUIDAR LA PELL DESPRÉS DE L'ESTIU

Com ja sabeu la pell és l'òrgan més gran visible que tenim i la seva principal funció és la de protegir-nos de factors externs com bacteris, substàncies químiques i temperatura.

Cuidar-la uns minuts cada dia amb productes específics a cada tipus de pell, serà suficient per tenir-la en perfectes condicions ara i sempre. I si de manera ocasional et fas un tractament específic en un centre d'estètica, molt millor.

A l'estiu la pell està exposada a moltes agressions externes: sol, calor, l'aigua de la piscina i de la platja. Aquesta es torna més fràgil i sensible, i un dels símptomes és la deshidratació. Tot i que la pell s'ha de cuidar tot l'any, ara és bon moment per donar-li un plus de d'atenció.

Feta aquesta petita introducció, anem a mirar quins són els passos a seguir:

- El primer pas seria una bona exfoliació, ja que convé renovar la pell per eliminar cèl·lules mortes, impureses i zones resseques, i així ja la deixem preparada per rebre el pas següent. El tipus d'exfoliant variarà en funció de cada tipus de pell.

- Després, hidratar-la és un pas molt important, ja que en acabar l'estiu es perd molta aigua, i és important recuperar-la aplicant crema hidratant una o dues vegades al dia, adequada al teu tipus de pell a la cara, i en aquest cas, també es podria potenciar aplicant un sèrum adient.

A la nit seria convenient una crema nutritiva, ja que és el moment on la pell es regenera i absorbeix els principis actius mentre descansem.

No hem d'oblidar la pell del cos, que igual que a la cara, l'exfoliació prèvia és important, a més d'aplicar la crema corporal al matí; i millor encara una bona dosi d'oli nutritiu per a la nit, així aconseguiràs un estat òptim de la teva pell a l'endemà.

Cal afegir que també has d'hidratar la pell des de dins, bevent el màxim d'aigua durant el dia.

Dit tot això, us animo que durant uns dies feu la prova, notareu els resultats, i la pell us estarà infinitament agraïda.

Qualsevol dubte ja sabeu on trobar-me.

Fins a la pròxima.

Tere Esquinas

OFICIS D'ABANS, PERSONES D'UN TEMPS

L'OFICI DE LLETER. LA HISTÒRIA DE ROGELIA I ANTONIO DE CASSOL

Al nostre poble fins a la dècada dels anys vuitanta, existien alguns lleterers i lleteres que es dedicaven a munyir la llet de les vaques, cabres i ovelles que després repartien i venien a la gent per al seu consum. Un ofici molt antic que avui dia ja ha desaparegut i que és interessant recordar, per una banda per la iconografia documental existent i, per l'altra, perquè a Sant Jaume d'Enveja aquest ofici va tenir una certa rellevància.

Hem pogut conversar amb Rogelia i Antonio de Cassol que s'hi van dedicar molts anys i gràtament ens han explicat com era aquest ofici i les seves peculiaritats.

No ens és possible recordar a tots els lleterers i lleteres de Sant Jaume d'Enveja, tal vegada caldria fer-ne una cerca més exhaustiva, però aprofitant la bona predisposició de la família, intentarem indagar com era aquest ofici i esbrinar la gent que s'hi va ocupar en el seu moment.

Abans m'agradaria fer un incís i explicar l'origen d'aquest ofici i les connotacions històriques més rellevants. El consum de la llet i el descobriment per munyir-la ens remet, segons les fonts documentals, a la civilització egípcia i Sumèria, 4000 aC., i en especial el consum de la llet de vaca.

“Después de la domesticación de los animales, que tuvo lugar en el período neolítico (alrededor del año 9000 a.C) el hombre descubrió el ordeño y muchas formas en que podía utilizarse y conservarse la leche que producía. A partir de aquel momento, la leche -en particular la de la vaca- fue considerada como un alimento por excelencia y fuente de fortaleza y de vida.”¹

Cal destacar que fou a l'Índia on el culte per la vaca tingué una especial importància, on era un animal que representava el símbol de la riquesa.

El poble hebreu a l'antiguitat mesurava el seu poder adquisitiu segons la quantitat de llet produïda

pel seu bestiar. Si ens remetem a la Bíblia, al llibre de l'Èxode 3,17, Déu promet al poble hebreu una terra molt fèrtil i rica que regalima llet i mel, dos aliments que simbolitzen la riquesa de la terra:

“us trauré de l'opressió d'Egipte per portar-vos al país dels cananeus, els hitites, els amorreus, els perizites, els hivites i els jebuseus, un país que regalima llet i mel.”, promesa que es repeteix vint vegades en l'Antic Testament.

A l'antiga Grècia la llet més preuada era la de cabra i vaca donat que era la que s'adaptava més al clima. També tots recordarem la famosa escultura de bronze de la “lloba capitolina” on els germans Ròmul i Rem (Romulus et Remus en llatí), foren els fundadors de la ciutat de Roma i del Senat i van ser alletats per una lloba. Ròmul esdevingué el primer rei d'aquesta civilització, segons la tradició romana. Els romans donaven a la llet una prioritat culinària important i fins i tot elaboraven formatges. Ara bé, a l'antiguitat no tothom consumia la llet diàriament, es reservava bàsicament per a la gent gran, els nens, les nenes i persones malaltes. Així doncs, arran d'aquesta imperiosa necessitat nasqué aquest ofici que ha facilitat que avui dia el consum de la llet pugui abastar a tothom.

¹ <https://cuidateplus.marca.com/alimentacion/nutricion/2001/03/27/historia-leche-9784.html>

Imatge 4. Obres pictòriques de Goya i Vermeer:**La lletera de Bordeus de Goya ¹**

A través de l'art trobem moltes referències pictòriques i obres rellevants de grans pintors que ens mostren la sensibilitat artística envers aquest ofici. He escollit aquestes dues obres entre d'altres.

En l'obra de Goya, el pintor, en plena Guerra del Francès (1808-1814), des de Bordeus i fugint de la Cort espanyola, essent acusat d'afrancesat, representa a tall de retrat la figura d'una lletera que té a la mà dreta un cànir de llet, asseguda de forma serena i, suposadament, hom creu que podria tractar-se de la lletera que li portava la llet a Goya cada matí a la seva casa. Tot indica que li vol retre un petit homenatge. Així doncs, es tractaria d'una obra pictòrica de gènere al·ludint a la tradició dels oficis.

D'altra banda Vermeer, pintor dels Països Baixos, en la seva obra pintada entre els anys 1658-1660, representa una moixa que vessa la llet a un recipient de fang, en un intent d'ennobrir aquesta professió. És sens dubte un dels quadres més famosos del pintor.

La lletera de Johannes Vermeer ²

I centrant-nos en aquest ofici, hem pogut parlar amb Rogelia i Antonio, una gran família en tots els àmbits, que amb molta amabilitat i predisposició ens han explicat tot el que recorden sobre l'ofici de lleter. Rogelia Vidal Valmaña va néixer el dia 25 de març de 1934 al mas de Peixet, al nostre poble, i l'any 1953 es va casar amb Miguel Forcadell Rullo amb qui tingué dos fills: Miguel i José María. Va enviuadar quan tenia vint-i-cinc anys i llavors va decidir tornar al mas de Sant Jaume per tirar endavant els seus fills; al cap d'uns anys es va casar en segones núpcies amb Antonio Forcadell Rullo, el dia 22 d'abril de 1962 i van tenir sis fills: Fernanda, Juan Antonio, Salomé, Alexis, Simeón (que morí al cap de nou mesos) i Rogelio.

Antonio Forcadell Rullo va néixer el dia 17 de gener de 1938 al mas de Cassol de Sant Jaume d'Enveja. Tant el mas de Peixet com el de Cassol estan inscrits actualment en la partida de la Torrassa. Van viure en una conjuntura històrica

¹ FONT: <https://fundaciongoyaenaragon.es/obra/la-lechera-de-burdeos/488>

² FONT: <https://historia-arte.com/obras/la-lechera-de-vermeer>

complexa; Antonio insisteix a recordar que ell va néixer en plena Guerra Civil Espanyola i després varen venir els difícils anys de la postguerra i la dictadura franquista.

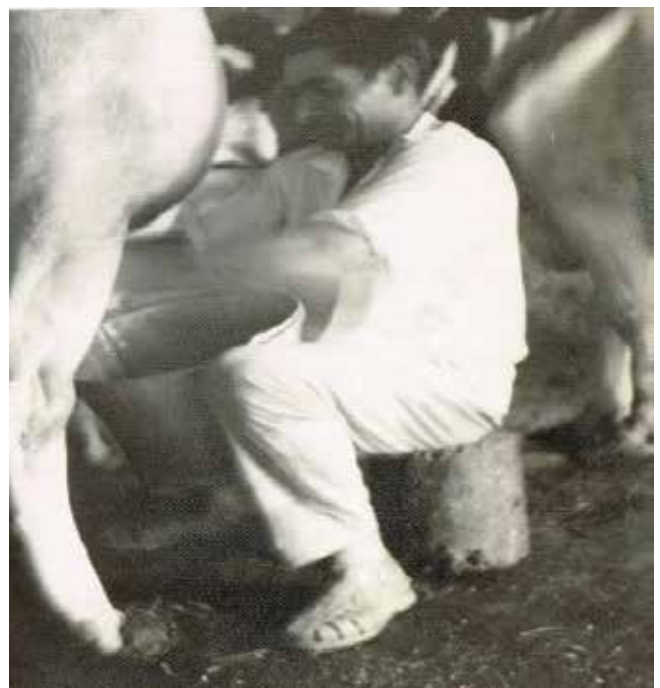
Antonio, a banda de lleter, també s'hi dedicava a la terra, fent de pagès i treballant per a casa. L'ofici de munyir ho va aprendre al mas on vivien, quan tenia catorze anys, gràcies a la seva mare, la tia Teresa de Moriqueta, que li ho va ensenyar havent finalitzat els estudis de primària. Al mas tenien aviram i bestiar. Munyien sobretot la llet de les vaques, però també d'algunes ovelles i cabres que s'alimentaven de les herbes dels arrossars després de la collita de l'arròs. Aquest ofici el va continuar fins al servei militar i, en tornar, el va reprendre. En arribar al poble, i havent-se casat amb Rogelia, tenien els animals al pati i a l'estable, alimentant-los d'alfals, pinsos, etc, darrere casa seva. Va continuar compaginant diferents feines i cal destacar que entre els anys 1983-1987 va ostentar el càrrec d'alcalde de Sant Jaume d'Enveja amb molta il·lusió i vocació política.

Rogelia ens explica que als 19 anys ja munyia la llet de les vaques al mas, també anava a collir versim i a pescar pels desaigües. Quan es va casar amb Miguel va deixar l'ofici, però, en tornar-se a casar amb Antonio va reiniciar-ho. Tant a Rogelia com a Antonio no els agradava gens munyir la llet. Ja de casats, al corral tenien entre quatre i cinc vaques. No tenien por, però era una feina que requeria paciència i molta disciplina. Abans de començar a munyir netejaven l'estable i sobretot tenien cura de la higiene personal, especialment braços i mans. Seguidament netejaven lo braguer de les vaques (les mamelles) amb aigua tèbia per tal de facilitar la micció de la llet. Després d'assecar amb delicadesa lo braguer es posava davall la mamella un poal metàl·lic de zenc per arreplegar la llet, i s'asseien a un tamboret de potes curtes per estar més còmodes. Era important treballar en un ambient molt relaxat per evitar alguna coça de l'animal. El munyiment es realitzava estrenyent els peduncles de la vaca amb tots els dits de les mans, amb moviments

suaus i continus, alternat les dues mans, fins que sabien que ja no quedava llet a les mamelles. De vegades se'ls obrien els canells per la pressió que havien de realitzar. Una anècdota que ens ha explicat Rogelia és que estant embarassada de Fernanda, va fer més soroll del normal en posar el poal a terra, i la vaca li va donar una bona coça caient cames amunt. Ella només patia perquè estava en estat avançat de gestació. Afortunadament no va passar de l'ensurt.

Tant Antonio com Rogelia van treballar de valent per tirar endavant els seus vuit fills dels quals estan profundament orgullosos. Munyien cada dia a les set del matí i al capvespre a la mateixa hora, certament no hi havia treva. Després procedien a vendre la llet a la gent del veïnat i del poble en general que anava a la vaqueria a comprar-la.

Es venia per litres i la llet es dipositava en una lletera petita que es portava des de casa. En tornar de la vaqueria la llet es bullia en un cassó

Imatge 1. Antonio munyint vaques al corral de la seva casa, al poble.

FONT: fotografia cedida per Antonio i Rogelia.

per eliminar els microbis. Avui ja no podem tastar aquesta llet tan bona perquè la comprem en brics als supermercats, però Déu-n'hi-do quina diferència de sabor i que bona era aquella llet! Salomé, una de les filles, ens constata que a última hora es venia a 100 pessetes el litre. Rogelia i Antonio no recorden al principi a quin preu la venien. Aquest ofici el van realitzar fins a la dècada dels anys vuitanta aproximadament.

També ens han informat que en el seu temps hi havia més lleters i lleteres al poble: Cinteta la Munia, Lluís de Trampes, Sebastián Gonell (que va ser el primer alcalde de la democràcia al poble) i José Magriñá Tena (marit d'Emília de Pitxolí). Hi havia molt bona relació entre tots ells i estima personal. M'imagino que a algú ens deixem, però aquesta és la informació aportada de bona fe.

A Tortosa hi havia una Central Lletera i baixaven al poble a recollir la llet de totes les vaqueries. Després se'n va obrir una altra a Amposta i tots els lleters i lleteres del poble li portaven la llet a Lluís de Trampes per vendre-la a Amposta.

Rogelia, com a bona mestressa de casa, quan sobrava llet feia formatges i Antonio, a banda de munyir la llet, compaginava el treball al mas i a la terra. Tota una vida dedicada a la feina, als fills i mantenint sempre una gran estima al nostre poble.

He tingut molt de goig d'enraonar i compartir bones estones amb la tia Rogelia i el tio Antonio, per a mi una gran família i molt bona gent. Els desitjo molta salut, donat que fa un temps que el tio Antonio està tenint algun problema de salut, però sobretot que aquest entusiasme per la vida els mantingui dempeus. Moltes mercès per tot!

M. Pràxedes Villalobos Jarque

Imatge 2. Fotos del mas de Peixet, amb una part del bestiar.

FONT: fotografia cedida per Antonio i Rogelia.

Imatge 2. Fotos del mas de Peixet, amb una part del bestiar.

FONT: fotografia cedida per Antonio i Rogelia.

Imatge 3. Salomé, una de les filles de Rogelia i Antonio, amb el bestiar al mas.

FONT: fotografia cedida per Antonio i Rogelia.

HISTÒRIES DE SANT JAUME D'ENVEJA I EL DELTA

PER JÚLIO FRANCH BERTOMEU

Presentem una notícia del blog del nostre company de Deltebre, Júlio Franch Bertomeu, que fa referència a la inauguració de l'enllumenat elèctric a la partida d'Enveja el 1926, així consta al Diari de Tarragona publicat el 07- 04- 1926.

A aquest acte inaugural varen estar presents les autoritats locals, el sometent, el Comandant del Port de Carabiners i molta gent del poble, que es dirigiren al riu a rebre el vapor Anita on venia el gerent de la Companyia D. Anselm Guasch. La nostra banda de música, "La Artística de Enveja" va rebre tota la comitiva en arribar, interpretant peces musicals, per després dirigir-se a l'església parroquial on el sacerdot, D. Francesc Forés Arrufat, juntament amb tot el seguici beneiria l'estació transformadora i s'inauguraria l'enllumenament elèctric al nostre municipi.

A les vuit de la nit a l'Escola nacional de nens, el Gerent de la Companyia, l'Alcalde D. José Llambrich i diverses autoritats amb un total de 50 invitats es reuniren per fer un refrigeri i commemorar aquest esdeveniment.

Desde Enveja (Tortosa)

Inauguración del alumbrado eléctrico

El día 27 del pasado se celebró la inauguración de la luz eléctrica.

A las cuatro de la tarde las autoridades locales, el Somatén, el Comandante del puerto de Carabineros, junto con un gentío inmenso se dirigieron al río a esperar el vapor «Anita», en el que venía el Gerente de la Compañía D. Anselmo Guasch. En el acto de la llegada la banda de música (La Artística de Enveja), ejecutó escogidas piezas, dirigiéndose la comitiva a la iglesia parroquial en busca del Cura párroco D. Francisco Forés Arrufat, trasladándose todos a la estación transformadora para bendecirla y darle a Enveja corriente, como así se efectuó entre generales aplausos.

A las 8 de la noche se reunieron en fraternal banquete en el espacioso local en donde está instalada la Escuela nacional de niños, el Gerente de la Compañía D. Anselmo Guasch, el Alcalde D. José Llambrich, el cabo del Somatén D. José Aixendri, el maestro nacional D. Luis Vila, el Patrón Cabo de Carabineros, don Francisco Muñoz, el señor Sentandreu de Tarragona, el Veterinario D. Tomás Diago, el contratista de Obras D. Ricardo Viñes, el herrero D. Francisco Monllaó y D. Juan Vich, la banda de música que dirige D. José Chacón, los propietarios D. Juan Colomé Casanova, D. José Colomé, José Rullo, D. José Tomás, señores Eugenio, Juan Rullo, los empleados señores Pafila y García y personal a sus órdenes y otros muchos invitados, total unos 50.

1926-04-07-Diario de Tarragona

ACTIVITATS BIBLIOTECA

FRANCESC BALAGUÉ

CELEBREM SANT JORDI!

Aquest passat Sant Jordi a la Biblioteca es va organitzar una setmana d'activitats per celebrar aquesta festivitat.

Vam tenir unes tardes de pintura molt divertides on tots els participants van poder mostrar la seva creativitat per poder realitzar un photocall, diversos dracs per decorar la biblioteca i també armadures i escuts personalitzats per a cadascun dels participants.

Per acabar la setmana es va realitzar un contacontes al pati de la biblioteca a càrrec de l'Associació Somriures.

EL MONSTRE MENJALLETRES

El passat 12 de juliol les xiquetes i els xiquets van ajudar a la Biblioteca Francesc Balagué a parar els peus al virus Menjalletres.

Durant uns dies va aparèixer un virus ben curiós al qual no li agradava menjar nens, ni tampoc entrepans, ni tan sols xocolata... Només menjava lletres de tota mena: de pal, d'impremta i, fins i tot, lligada.

Gràcies als xiquets i xiquetes vam poder superar tots els obstacles i proves per enxampar el virus i salvar tots els llibres de la biblioteca.

LES FESTES MAJORS A LA BIBLIOTECA

Durant les Festes Majors, a la Biblioteca es va organitzar un matí de jocs per als xiquets i xiquetes. Aquests van poder gaudir d'una gimcana de colors on hi havia diverses proves que s'havien de superar per poder reunir tots els colors i, per acabar, es va realitzar el joc del paracaigudes.

A causa de les inclemències meteorològiques les activitats que estaven programades per realitzar-se al pati de la Biblioteca van haver de realitzar-se a l'interior. Un matí diferent i divertit per a tots els assistents.

TROBADES DEL CLUB DE LECTURA D'ADULTS

MELODIA D'UNA ABSÈNCIA DE JOAN ROCA

El passat 29 de maig el Club de lectura d'Adults va reprendre les trobades literàries amb l'obra Melodia d'una absència de Joan Roca, un autor de la veïna població de Deltebre. Joan Roca és també músic i compositor. Amb la banda de pop-rock Boira, com a teclista, ha publicat el disc Al·legoria del Fang, del qual ha escrit algunes cançons.

Durant la tarda vam poder intercanviar diferents opinions que la novel·la havia generat entre les participants del club amb Joan Roca. La història amaga un misteri en unes partitures que Bastien, el seu protagonista, intentar resoldre. Per això viatja fins a la Cava per poder esbrinar la seva identitat i el passat tèrbol de la seva família. Una història molt engrescadora que es va enriquir amb l'agradable presència de l'autor. Moltes gràcies, Joan. T'esperem amb la propera novel·la.

TROBADA DEL CLUB AMB PARAULES QUE TU ENTENDRÀS I PRESENTACIÓ DE LA DONA DE LA MEVA VIDA DE XAVIER BOSCH

El passat 2 de juliol vam tancar el curs de trobades del Club, tot i que ha estat un curs i un any ben atípic, amb una gran trobada. Aquesta vegada vam tenir el plaer de compartir una tarda a l'aire lliure amb Xavier Bosch. Xavier Bosch va néixer a Barcelona el 21 de juliol del 1967. És autor de la trilogia de novel·les del periodista investigador Dani Santana: *Se sabrà tot* (Premi Sant Jordi 2009 i llibre més venut del 2010), *Homes d'honor* (2012) i *Eufòria* (2014). Anteriorment havia publicat els reculls de contes *Jo, el simolses* (1992) i *Vicis domèstics* (1998) i la novel·la juvenil *La màgia dels Reis* (1994). L'any 2015 va guanyar el Premi Ramon Llull amb *Algú com tu, un èxit sense precedents* amb més de 60.000 exemplars venuts i traduïda a set idiomes. Posteriorment, *Nosaltres dos* i *Paraules que tu entendràs* van ser número u de vendes el 2017 i el 2019, respectivament. Periodista de llarga trajectòria, ha estat creador de formats audiovisuals d'èxit com *Alguna Pregunta Més*, *El món a RAC1* o *El gran dictat*. Ha estat cap de programes de RAC1, director de

l'Avui, dels documentals La fleur i Estadi Johan Cruyff: camí dels somnis, i dels programes de televisió Un tomb per la vida, Aquest any, cent! i Àgora de TV3. Articulista de Mundo Deportivo, actualment és membre del consell editorial de l'Ara. La seva última novel·la, La dona de la seva vida, ha estat número u de vendes en català aquest passat Sant Jordi.

La trobada es va dividir en dues parts. Durant part de la trobada, Xavier Bosch ens va presentar la seva última novel·la La dona de la seva vida. Una història de família. El Joel, el Raimon i la Victòria són els germans Estrada. Malgrat que cadascun viu en una punta de món, es mantenen molt units. Una investigació periodística, però, ho posa tot en risc. El Joel, director de documentals, aviat s'adonarà que hi ha descobertes que fan trontollar els sentiments, sacsegen la vida i obliguen a reescriure el passat. Una novel·la que combina els dos móns de Xavier Bosch, el creador d'històries i el periodisme.

La segona part de la tarda va estar dedicada a comentar la lectura de la Trobada, Paraules que tu entendràs del mateix autor. Aquesta novel·la és un retrat esmolat de la convivència. Una novel·la que explora les relacions de parella, els secrets de cadascú i l'ús que fem de la veritat. Amb una combinació de tendresa i ironia, de nostàlgia i recerca constant de la bellesa, els personatges es mouen pels replecs de l'ànima, disposats a emocionar-nos.

Una trobada molt completa on ens va encantar escoltar l'autor explicant d'on sorgien les idees en la construcció del relat i com es portava a terme tot el procés d'escriptura així com la caracterització dels personatges, la trama i el final de la història. Xavier Bosch al final de la tarda va regalar un exemplar de la seva novel·la a una de les membres del Club de Lectura.

Amb aquesta trobada es tanca el curs. No voldria acabar sense agrair a l'Ajuntament, la regidora de Cultura, Mònica Colàs, als responsables de la Biblioteca, Mayte i David la seva implicació i ajuda per tal que el Club cada vegada es faci més gran. Moltes gràcies a totes les persones que formeu part del Club, sense vosaltres, no seria possible fer aquestes trobades. A la vegada volem animar les persones que els agradi la lectura i compartir estones parlant-ne a participar-hi. Només heu de dir-ho als responsables de la Biblioteca. El nostre Club cada vegada és més gran i participatiu.

Moltes gràcies.

Bon estiu i bones lectures!

Paula Llambrich Segura

RECOMANACIONS LECTORES DELS USUARIS DE LA BIBLIOTECA

Lluc Curto Rullo és un assidu lector de la nostra biblioteca i ens recomana *El Tiempo de los Magos* de Cressida Cowell. Segons Lluc és el millor llibre que ha llegit en molt temps.

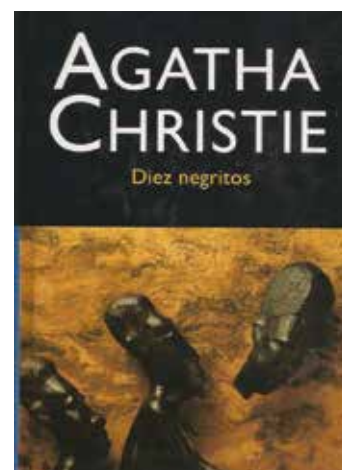
Sinopsis: Aquest llibre tracta d'un bosc màgic on fa molts anys, vivien els mags tranquil·lament, fins que van arribar altres humans, els guerrers, que disposaven de ferro, un material que és immune a la màgia. Anys més tard, un mag, Xar, i una guerrera, Wish, es creen, i aquí comença l'aventura.

Personalment, aquest llibre de Cressida Cowell m'ha agradat molt més que els anteriors (de la saga, *Com Entrenar al teu Drac*) sobretot, la gran sorpresa del final.

Leòncia Sarrió Colàs, és una fanàtica dels llibres de la britànica Agatha Christie. Aquesta autora és una de les escriptores i, alhora, la novel·lista de gènere policial més llegida de tots els temps.

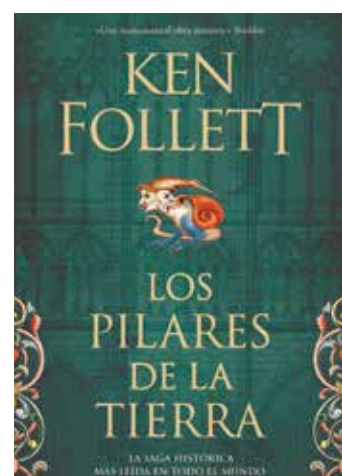
La nostra lectora va pel camí de llegir-se la col·lecció sencera i ens comenta que quan comença el llibre no pot parar de llegir fins a saber qui és l'assassí. Sense cap dubte és una fervent lectora de la novel·la negra i de misteri.

Alberto Fumadó Panisello ens recomana llegir els llibres de l'escriptor Ken Follet, ja que és un dels seus autors preferits, dels quals destacaria, *Un Món sense Fi*, *Les tenebres* i *l'Alba*, *L'hivern del Món*, *Una Columna de Foc*.

La meva afició, a la lectura va començar el 1963, convalescent d'un accident pel qual vaig estar ingressat tres mesos i cinc dies. No disposava d'altres mitjans per a entretenir-me, per la qual cosa el meu major temps el dedicava a llegir.

A partir d'aquí dono gràcies a la biblioteca per disposar de multitud de publicacions, i si t'interessa alguna que no aquesta disponible, els responsables fan els tràmits necessaris per a complaure't. Així que si t'agrada llegir, no dubtis acudir a la nostra biblioteca que arran d'aquesta pandèmia ajuda molt estar immers en la lectura.

HUGO GARVÍ: “TOT VA COMENÇAR A LA UE SANT JAUME”

Hugo Garví és un jove de Sant Jaume d'Enveja que, amb només 3 anys, arran de l'afició del seu pare, va començar a interessar-se pel futbol. “Quan era petit a més de posar-me un peluix al bressol em van posar una pilota” explicava Hugo a l'entrevista al Delta.cat.

El seu pas pel futbol va començar molt aviat, concretament, als tres anys, a la UE Sant Jaume. Tot i això, quan era benjamí de segon any se'n va anar a jugar a la UE Rapitenca. Allí, juntament amb el seu equip, va ascendir a la categoria preferent.

Mentre jugava a la Rapitenca, el Nàstic de Tarragona es va fixar en ell i va aconseguir que el fitxessin. Fet que va aconseguir gràcies a poder anar a cada entrenament compaginant-ho amb els estudis de la secundària: “Aquests dos últims anys m'ha costat perquè he hagut d'estudiar pel camí, però els estudis no em costen, m'ho puc treure bé”.

Després de finalitzar un partit amb el Nàstic, el seu pare el va buscar i li va dir: “Hugo, la cosa va de debò, el RCD Espanyol s'havia estat fixant amb tu i estan interessats en incloure't a l'equip per a

la temporada 2021-2022.” En aquell moment, la reacció seva va ser emocionant, però sabia que aquella decisió implicava canviar moltes coses: “Tant jo com els meus pares sabíem que no podia fer quatre hores de camí per anar a entrenar cada dia. Llavors, l'única solució era quedar-me a Barcelona a viure, ja que el meu somni és arribar al màxim possible i ser jugador professional. Per això m'he de sacrificar i fer el màxim per poder arribar-hi”.

“També, si algun dia arribo a ser jugador professional m'agradaria molt tornar a Sant Jaume i fer alguna cosa amb els més petits o inclús jugar a la UE Sant Jaume, tal i com va fer Edu Albacar”, ha assegurat el jove futbolista.

SI HI HA SANG, ES FAN BALDANES

Em dic Rebeca Llorach Bertomeu, tinc trenta-nou anys i soc de les TERRES DE L'EBRE, "soc d'aquí baix".

Soc i visc a St. Jaume d'Enveja. Criada, educada i alimentada de l'aroma i l'encant d'aquesta terra, dels seus costums, la seva cordialitat i els seus menjars típics i únics. "SOC DEL TERRENO IAU!!!"

El meu pare, santjaumero, José Llorach Navarro, *LO PEROT*, fill de l'oncle Pepito de la *Perota* i de Carme de Baltasar.

La meva mare cavera, del Barracot, Maria Cinta Bertomeu Fabra, coneguda a St. Jaume com *Mari la Cavera*, filla de Josep *de Corona* i de Teresa *del Gallo*.

Als meus pares, els meus iaïos, els meus avantpassats, com a tantes famílies del Delta, aquesta terra la vida els ha donat:

- PROSPERITAT
- EL FRUIT...la FAMÍLIA que han format.
- L'EMPENTA, per dur endavant el seu petit patrimoni.

Amb esforç i treball a les terres, sigui horta o arrossar...

Jo mai havia anat a birbar!!!!

Mai pensava entrar a un arrossar...per guanyar-me el jornal!!!

Fins... l'estiu de 2018. (Manca de treball al meu sector...i necessitat.)

"Pos a birbar!!!!"

"Ara caic, ara m'aixeco....!!!"

"Però los peus dins al fang!!!!" 🙌

."SI HI HA SANG, ES FAN....

.....BALDANES". 😊

❤️Delta del Ebre❤️

"Divendres...per fi..."

No em satura la feina, ni de bon tros. Al contrari, m'atreveixo a dir que és el que em motiva i em fa créixer com a persona. Quin glamur poder-ho dir, jijiji 😊

UPS! Ja marxo per les rames, el meu caràcter tan imprevisible i espontani, em delata , haha!, (improvisar és un acte reflex en mi.)

A "resumidas cuentas"....

Visita a casa de mons pares i de pujada cap a casa....

Wow!!!

Posta de sol increïble!! La qual reflecteix al verd de l'arrossar, impossible no distreure's la vista del camí de terra, que amb tanta angúnia inunda el cotxe de pols, per gaudir d'aquell bell paisatge en aquell joc de colors que et regala el sol i vesteix el nostre delta. Distreta i al mateix temps enlluernada per un pagès fent les seves feines al bell mig d'aquell mar de colors...

Peu a l'embragatge i al fre ràpidament...

-Perdona!

-Et puc fer una foto?

Disculpa l'atreviment, però en aquesta posta de sol es pot fer una foto molt bonica!!!

Gràcies Jaume 😊

Rebeca Llorach

JESÚS Y LA SAMARITANA (EVANGELIO DE JUAN 4, 1-42)

El deseo de felicidad constituye el anhelo más profundo que alberga el corazón humano. **Aristóteles** llega a afirmar que: «**La palabra que le designa es aceptada por todo el mundo; el vulgo, como las personas ilustradas, llaman a este bien supremo felicidad**».¹ Y un pensador aún más reciente, **Stuart Mill** nos dice: «**Toda persona, en la medida que cree poder conseguirla, desea su propia felicidad**».²

El núcleo del mensaje de Jesús es el anuncio constante de que el Reino de Dios, inaugurado en su persona, portará la plena bienaventuranza y dicha a la humanidad sufriente. Las bienaventuranzas, proclamadas en el sermón de la montaña, están en el centro de su predicación:

«Felices los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos. Felices los humildes, porque ellos heredarán la tierra. Felices los que sufren, porque ellos serán consolados. Felices los que tienen hambre y sed de la justicia, porque ellos quedarán saciados. Felices los compasivos, porque ellos alcanzarán misericordia. Felices los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios. Felices los que trabajan por la paz, porque

FUENTE: Atlas bíblico. Verbo divino.

ellos serán llamados hijos de Dios. Felices los perseguidos por causa de la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos...» (Mt 5, 3-11).

La primera persona en acoger y anunciar esta buena nueva, será ¡una mujer samaritana y adúltera!

Estudiemos el relato del evangelio de Juan (Jn 4) que nos refiere este acontecimiento, que se explayará en un hermoso y profundo diálogo.

Todo indica que el éxito de Jesús en Judea ha enfurecido a los fariseos. Él y sus discípulos deciden continuar su ministerio en Galilea; para llegar a esta región norteña, el recorrido más corto obliga el paso por Samaría, territorio hostil para los judíos: **Era necesario que Él pasara a través de Samaría.**³

En mitad del camino, Jesús y los apóstoles deciden descansar en el pozo de Jacob, ubicado a las afueras de la importante ciudad samaritana de Sicar, a la que se acercan los discípulos en búsqueda de provisiones. Era mediodía, nos dice el evangelio: **«Sus discípulos se habían ido al pueblo a comprar comida»**. Jesús se queda solo. Y una mujer llega al pozo: **«Llega una mujer de Samaría a sacar agua»**. El diálogo entre ambos se inicia con una petición de Jesús a la mujer: **y Jesús le dice: «Dame de beber»**. La samaritana no sale de su asombro ante tal demanda⁴: **«¿Cómo tú, siendo judío, me pides de beber a mí, que soy samaritana?»** El evangelista añade una acotación para explicar el motivo de la extrañeza de la mujer: **(«porque los judíos no se tratan con los samaritanos»)**⁵. Existía una ancestral enemistad entre judíos y samaritanos por motivos religiosos. Jesús, como de costumbre rompe con un nuevo tabú. En su ministerio jamás hará acepción de personas.

Jesús no responde a la pregunta de modo directo. El desarrollo de la conversación ofrecerá la contestación.

Jesús le contestó: «**Si conocieras el don de Dios y quién es el que te dice “dame de beber”, le pedirías tú, y Él te daría agua viva**».

¹ ARISTÓTELES, *Ética a Nicómano*, Libro I, cap.2.(Siglo IV a.C).

² STUART MILL, *El utilitarismo*, cap. IV (Siglo XIX).

3 La Biblia (Libro de los Reyes) cuenta que Samaría fue invadida por Asiria (Salmansar V) en el año 722 a.C. Muchos samaritanos sufrieron el exilio. Los foráneos que repoblaron el territorio introdujeron el culto a dioses extranjeros y se mestizaron con los samaritanos. Por este motivo los judíos consideraban a los samaritanos idólatras, herejes y raza impura. En el tiempo de Jesús, las relaciones entre judíos y samaritanos eran tan conflictivas, que desembocaron en el odio y la intolerancia.

Jesús reconduce el diálogo para fijar la atención hacia su persona («**quién es el que te dice**»). La mujer debe dirigir su consideración hacia quien le pide de beber, porque Él es el manantial de agua viva, el gran regalo de Dios al mundo. El agua de un pozo está estancada. El agua **viva** siempre brota, sin cesar, de un manantial.

La mujer permanece en la literalidad de las palabras de Jesús. No ha entendido su tenor religioso y alegórico: **Señor, si no tienes cubo, y el pozo es hondo, ¿de dónde sacas el agua viva?; ¿eres tú más que nuestro padre Jacob, que nos dio este pozo, y de él bebieron él y sus hijos y sus ganados?». Jesús le contestó: «El que bebe de esta agua vuelve a tener sed; pero el que beba del agua que yo le daré nunca más tendrá sed: el agua que yo le daré se convertirá dentro de él en un surtidor de agua que salta hasta la vida eterna». La mujer le dice: «Señor, dame esa agua: así no tendré más sed, ni tendré que venir aquí a sacarla».**

El agua del pozo, aunque se trate de un regalo de un personaje tan importante como el patriarca Jacob, nieto de Abraham, no sacia la sed de manera definitiva. En cambio, quien beba del agua que ofrece Jesús jamás tendrá sed. La mujer debió de mirarle desconcertada. ¿Qué absurdo era lo que estaba escuchando?

La samaritana sigue sin percatarse del carácter metafórico de las palabras de Jesús. Entiende el agua y la sed en su significado material. Quiere del agua que regala Jesús para no tener que venir al pozo asiduamente a buscarla.

Jesús, a partir de ahora, revelará su identidad a la mujer mediante una petición, y seguidamente la conversación dará un giro brusco: **[Jesús] le dice: «Anda, llama a tu marido y vuelve». La mujer le contesta: «No tengo marido». Jesús le dice: «Tienes razón, que no tienes marido: has tenido ya cinco, y el de ahora no es tu marido. En eso has dicho la verdad». La mujer le dice: «Señor, veo que tú eres un profeta.**

La mención a su marido es intencionada. Jesús va a revelarse. La mujer, al ver su vida al descubierto, cree que está ante un profeta. Jesús

ha desnudado su alma y señalado su llaga. Y aún siendo una mujer, tan zarandeada por la vida, está llena de inquietudes religiosas. La samaritana vive en adulterio y además ha sido repudiada como esposa cinco veces.⁶ En ningún momento, Jesús le reprocha nada. La samaritana prosigue la conversación:

- Nuestros padres dieron culto en este monte, y vosotros decís que el sitio donde se debe dar culto está en Jerusalén.

- Jesús le dice: «Créeme, mujer: se acerca la hora en que ni en este monte ni en Jerusalén adoraréis al Padre.

La samaritana, al encontrarse con un hombre de Dios, decide, ahora, orientar el diálogo hacia la disputa religiosa entre judíos y samaritanos.

Jesús aprovecha la alusión a la cuestión entre judíos y samaritanos para anunciar la desaparición de este secular enfrentamiento religioso. Esta es su misión, la del Mesías.

La samaritana sabe, porque las escrituras así lo vaticinan, que con el advenimiento del Cristo se inaugurará un período de paz: **La mujer le dice:**

- «Sé que va a venir el Mesías, el Cristo; cuando venga, «Él nos lo dirá todo».

El coloquio llega a su punto álgido. Jesús por primera vez en el evangelio— ni a sus mismos discípulos les ha revelado aún su auténtica personalidad— manifestará su condición de Mesías ¡a una mujer que además de samaritana vive en adulterio! :

- Jesús le dice: «Soy yo, el que habla contigo».

En esto llegaron sus discípulos y se extrañaban de que estuviera hablando con una mujer, aunque ninguno le dijo: «¿Qué le preguntas o de qué le hablas?».

Los discípulos han llegado del pueblo pertrechados y se asombran al ver al Maestro conversando con una mujer samaritana. Tienen, como les dirá Jesús en alguna ocasión, la mente embotada para comprender en qué consiste el Reino de Dios.

La mujer entonces dejó su cántaro, se fue al pueblo y dijo a la gente: «Venid a ver un hombre que me ha dicho todo lo que he hecho; ¿será

⁴ Jesús se contaminaría ritualmente al usar un vaso que perteneciese a una persona samaritana.

⁵ En tiempos de Jesús, los judíos radicalizaron su fobia a los samaritanos: «Los judíos, por su parte, llegaron a llamar a los samaritanos “kuteos”, y la palabra “samaritano” constituía una grave injuria en boca de un judío. Estos detalles, unidos a otros, muestran con qué desprecio trataban los judíos a esta población mestiza.», (Jerusalén en tiempos de Jesús, Joachim Jeremías, pág. 365).

⁶ Por cinco veces ha sido repudiada por sus maridos. Finalmente, ya es demasiado conocida en la región para encontrar quien la acepte por esposa, por eso vive como amante o concubina.

éste el Mesías?». Salieron del pueblo y se pusieron en camino adonde estaba él.

En aquel pueblo muchos samaritanos creyeron en Él por el testimonio que había dado la mujer: «Me ha dicho todo lo que he hecho». Así, cuando llegaron a verlo los samaritanos, le rogaban que se quedara con ellos. Y se quedó allí dos días. Todavía creyeron muchos más por su predicación, y decían a la mujer: «Ya no creemos por lo que tú dices; nosotros mismos lo hemos oído y sabemos que Él es de verdad el Salvador del mundo».»

La samaritana ha reconocido en Jesús al Mesías, salvador esperado con ansias por el pueblo de Israel. No puede contener tal emoción. Y corre a comunicarlo a sus vecinos. Una pecadora anunciando la llegada del Reino impresiona siempre.

Los samaritanos le ruegan, al recién revelado Mesías, que se quede en su pueblo. El evangelio nos cuenta que Jesús durante dos días predica allí la buena nueva del evangelio. Ahora descubrirán en Jesús al Salvador del mundo, al escuchar de sus mismos labios el anuncio del Reino de Dios.

He aquí lo chocante. Los judíos durante tres años han sido testigos de los milagros de Jesús, han asistido a sus predicaciones, sin embargo no han creído en Él. No sólo eso, le acusarán de blasfemo, amigo de prostitutas y bebedores. Nos dice el evangelio: **«Ahí tenéis un comilón y un borracho, amigo de publicanos y pecadores».**⁷ Llegarán a gritar con saña, suplicando a Poncio Pilato, su muerte: **« ¡Crucifícalo! ¡Crucifícalo!»** (Mt 27,22; Mc 15,13; Lc 23,19; Jn 19,6).

Sin embargo, a los samaritanos, pueblo impuro, les han bastado solamente dos días para confesar y proclamar a Jesús, como Mesías y Cristo. Y todo gracias a una mujer samaritana y adúltera que reconoció en Jesús la fuente de salvación y felicidad, que mana del corazón de Dios.

La sorpresa de los apóstoles al ver a su maestro departir con una mujer samaritana, habla muy a las claras del talante de Jesús, a quien jamás los convencionalismos sociales le limitan su ministerio. Trata a todos por igual. Sin embargo con los marginados, pecadores, pobres y desahuciados mantiene una cercanía amistosa y especial. A aquellos que la sociedad ladea (las mujeres entre

ellos), en el Reino de Dios, predicado por Jesús, serán miembros privilegiados y distinguidos. A los ojos de quienes le conocieron, su vida, su mensaje y ministerio constituyeron un verdadero escándalo.

En nuestros días, llama mucho la atención, la opinión de algunos pensadores de moda, que aún siendo grandes conocedores de los evangelios, no aprehendieron lo esencial del mensaje de Jesús: todos somos igual de dignos ante Dios Padre.

Para **Freud** la mujer es un ser mutilado, resentido y envidioso: **«La anatomía es el destino. Las niñas sufren toda la vida el trauma de la envidia del pene tras descubrir que están anatómicamente incompletas»**⁸. Tampoco **Nietzsche** entendió el significado del protagonismo de las mujeres en la vida de Jesús. No tiene reparos en concederles un papel secundario en la sociedad: **«La mujer no tendría el genio del adorno si no poseyera también el instinto de desempeñar el papel secundario»**⁹. Ahora entendemos la razón por la cual, en un momento de fuerte rechazo a Jesús, en su ministerio, pronunciara estas solemnes palabras: **« Jesús, lleno de alegría por el Espíritu Santo, dijo: “Te alabo, Padre, Señor del cielo y de la tierra, porque has mostrado a los sencillos las cosas que ocultaste a los sabios y entendidos. Sí, Padre, porque así lo has querido»** (Lc 10, 25; cfr. Mt 11,25). Sólo a los sencillos y humildes se les revela la verdad del Reino de Dios.

Jesús y la Samaritana (Annibale Carracci), 1594.

FUENTE: Milán. Pinacoteca de Brera.

Julián Villalobos Jarque

⁷ Mt 11,19; Mc 2,15; Lc 7,34.

⁸ Sobre la sexualidad femenina (1931).

⁹ Más allá del bien y del mal, n° 144-145. Otra frase despectiva hacia la mujer del mismo filósofo, que pone en labios de Zaratustra, el profeta de la muerte de Dios: «Todo en la mujer es un enigma, y todo en la mujer tiene una solución: se llama embarazo» (Así habló Zaratustra, Ed. Oveja negra, Traductor J.C. García Borrón, Bogotá, 296 págs.1983, pág.62). Quien soluciona el enigma de la mujer es el hombre, que es quien embaraza a la mujer. ¡Terrible desprecio a la mujer!

EL NOSTRE PITJOR ENEMIC

Hi ha gent que diu que el nostre pitjor enemic som nosaltres mateixos, ens critiquem, ens maltractem, ens jutgem, no ens acceptem i no ens perdonem.

Però, us heu parat a pensar què és allò que ens recorda alguna situació i fa que la nostra ment divagui, divagui i ens tornem a culpar?

Les cicatrius ens recorden caigudes, els tatuatges, records memorables, però i les fotografies? Tothom té aquelles fotografies que voldria cremar o aquelles que romanen silencioses a l'arxiu d'Instagram.

Doncs, jo crec que les nostres enemigues per excel·lència són les fotos. Ens recorden temps millors, que anhelem, o temps dolents que voldríem oblidar. Quan eres jove, guapa, prima i ara per qüestions x, ja no ho ets. Aquelles, que a vegades cauen en mans de gent que creu que té la confiança suficient per a fer el comentari que més tems, ESTAVES MOLT BÉ, T'HAS DEIXAT PERDRE, i la cirereta confitada, QUINA PENA!

I la gent mancada d'empatia no veu que recordar temps millors, lluny de portar-te alegria, et porta malsons, perquè vendries la teva ànima al diable per a tornar a aquell instant i tornar a revivre canviant els errors i vivint en l'esperança que casualment canviessis el futur, actual present.

Empatia? És aquella habilitat bàsica per a mantenir una bona comunicació, que consisteix a posar-te al lloc de l'altre, però al mateix temps és la carència major en la societat on vivim.

Habilitat? Aquella qualitat que tot i no ser innata es pot adquirir o potenciar.

Llavors, si podem aprendre a tindre empatia per què no ho fem, per què ens ensenyen a parlar, escriure, sumar i pintar, però no a empatitzar?.

Llavors les enemigues no són les fotos, passen a ser un objecte passiu utilitzat per una persona mancada d'empatia, a la que no pots culpar, perquè no ho fa volent, és que no en sap més.

Perquè les persones fem mal sempre, i el millor de tot, és que no demanem disculpes perquè no ens ho han ensenyat.

Així que avui lector silenciós si t'has sentit identificat, o si t'ha despertat algun sentiment o creus que has pogut fer mal a algú amb algun comentari sense mala fe, que ho has fet sense pensar amb el qui ho rebria, t'invito a aprendre. Aprendre empatia per a assolir un món una mica millor. Perquè la nostra pitjor enemiga és una societat indiferent als sentiments dels seus veïns.

HIMNE A LA DOLOROSA DE SANT JAUME

Dempeus, a tocar de la creu, oh Mare dolorosa,
on penja ton Fill occit,
ta faç gemegant amb llàgrimes i plorosa,
esguardes son sagnant pit.

Endolat ton cor, ta ànima contristada,
el punyent glavi pregona ferida
us ha gravat. Oh mare atribolada,
veus ton fill morint, deixant sa vida.

Oh Verge Santa dels Dolors
del meu poble patrona i consol.
Vinc amb joia a oferir-vos les flors,
ofrena acaronada al teu honor.

Ton plany, ton gemec, Mare bona,
i tu present en l'agonia i suplici
del fruit de ton amor, que tot ho dona.
Per salvar-nos s'ha dat en sacrifici.

Oh feu-me veure verge santa
del vostre Fill talment vulnerat
com tot odi i mal espanta,
aquell que per nosaltres fou clavat.

Oh Verge Santa dels Dolors
del meu poble patrona i consol.
Vinc amb joia a oferir-vos les flors,
ofrena acaronada al teu honor.

De Sant Jaume sou la reina gloriosa,
Mare bona: jamai ens deixeu!
Eixugueu nostres llàgrimes, oh rosa,
oh estel del cel, a nostres llars regneu.

Ton dolç nom vull sempre pronunciar,
en la dissort i tristeses, sigueu-nos adjutori;
fort, ferm i incòlume penyal.
Maria, d'amor diví en mon cor genitori!

Oh Verge Santa dels Dolors
del meu poble patrona i consol.
Vinc amb joia a oferir-vos les flors,
ofrena acaronada al teu honor.

Dels verdancs del Crist estàs marcada,
quan mal us ha fet, ma dolenteria!
Jo he crucificat ton Fill, ma bretolada!
Deu-me del bon Jesús, bonhomia.

Oh Maria, em trasbalsa contemplar-te
estrenyent afligida a Jesús vilment occit.
No deixi mai d'amar-lo, mai de lloar-te.
Oh Dolorosa, infosa ta pietosa mirada a mon pit.

Oh Verge Santa dels Dolors
del meu poble patrona i consol.
Vinc amb joia a oferir-vos les flors,
ofrena acaronada al teu honor.

Julián Villalobos Jarque

ACTIVITATS SETEMBRE - OCTUBRE

Divendres 10 de setembre

Obra de teatre "EL MEU VEÍ ÉS UN BARRUT"

Lloc: Auditori municipal

Organitza: TEMPO TEATRE

Dissabte 11 de setembre

09.00h a 14:00h: Torneig de futbol ALEVÍ

MEMORIAL LLUÍS CASANOVA

Lloc: Camp de futbol Salvador Gisbert

Organitza: U.E. Sant Jaume

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

Durant tot el dia

Ofrena de flors al monòlit de la
plaça Lluís Companys.

I Milla Urbana Polupar i jornada Atlètica de
Sant Jaume d'Enveja en benefici dels
malalts d'ELA.

Lloc: Carrer major

Dimarts 14 de setembre

Canvi d'horari d'estiu a horari d'hivern a
la Biblioteca Francesc Balagué

Dimarts 21 de setembre

A partir del 21 de setembre inscripcions al
Club de lectura infantil i adult

Lloc: Biblioteca Francesc Balagué

Dissabte 25 de setembre

19.00h: Obra de teatre "Un pont al riu"

Lloc: Centre d'Interpretació de les
Barraques.

Organitza: TEMPO TEATRE

Divendres 1 d'octubre

Publicació de les bases del premi
"Arròs en lletres"

Inscripcions Biblioteca Francesc
Balagué.

Diumenge 3 d'octubre

FESTA DE LA SEGA

Lloc: Arrossar interactiu

Divendres 15 d'octubre

Inici del Club de lectura adult
Gaudirem de la companyia de Maria
Barbal.

Lloc: Biblioteca Francesc Balagué.

